

ÖĞRETMENİM

Siyasi, Mesleki, Edebi, Yaygın, Süreli Dergi • Aralık 2013 • Yıl 6 • Sayı 66 • Fiyat 10₺
Bu Yayın Organı Basın Meslek İlkelerine Uymaya Kamuoyu Önünde Söz Vermiştir.

Dergisi

*Her öğretmen
bir tohum filizlendirir*

Öğretmenler günü
ÖZEL SAYISI

ÖZEL YEŞİLKÖY 2001 İLKÖĞRETİM KURUMU

Çağdaş Eğitim İçin Dünya ile Yarışıyoruz.

ELEŞTİREL DÜŞÜNME OKULU

Büyük Türkiye Cumhuriyetinin öğretmenleri olan bizler, Atatürk ilke ve devrimlerinden ayrılmadan, bilimin ışığında ilerleyen çağdaş nesiller yetiştirmekteyiz.

Öğretmenlik mesleğine adım attığımız ilk gün, İnsan haklarına ve anayasanın temel ilkelerine dayanan millî, demokratik, laik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ne karışı görev ve sorumluluklarımızı bilerek bunları davranış halinde göstereceğimize yemin ettik. Yeminimizden dönmeyeceğiz. Tüm Öğretmenlerin 24 Kasım Öğretmenler Günü kutlu olsun.

Hilmi Nakipoğlu - Falk Gürlek ve
Yeşilköy 2001 Koleji Öğretmenleri

www.yesilkoy2001.k12.tr

AÇIKADA VIP ÖĞRETİM KURUMU

'Fark yaratanların Adresi'

4,5,6,7, ve 8.Sınıf Öğrencilerine Yönelik 4 ve 6 Kişilik Sınıflarda, Öğrencinin Kendini Özel Hissedebileceği Modern Bir Ortam

9,10,11 Sınıflar İle YGS ve LYS'ye Yönelik Birebir Ders Paketleri.

Sınırlı Kontenjanı İle Herkese Değil ,Seçilmiş Öğrenciye Üst Düzey Eğitim.

Her Öğrenciye Ücretsiz Eğitim Danışmanlığı Hizmeti.

Eğitim Kalite Sözleşmesi İle Vaad Eden Değil Gerçekleştiren Eğitim Kurumu.

Okul Başarısı Ve Sınavlara Hazırlık.

Dikkat, Konsantrasyon Ve Muhakeme Yeteneğini Geliştiren Özel Program "IQ Up"

Stres Ve Kaygı İle Baş Etmede Özel Teknikler.

Öğrenci İle Birebir İlgilenen Uzman Öğretmen Kadrosu.

ÖZEL VE FARKLI EĞİTİM MODELİNDE SİZ DE YERİNİZİ ALIN

Bahçelievler Mahallesi Hacer Hanım Sokak No:7 Kat:3 Daire:5 Bahçelievler/İstanbul

Kumport Ortaokulu Karşısı Fatih Koleji Yanı

Tel: 0 212 441 16 16 — 0 212 441 15 17 • Gsm: 0 530 243 87 53

E-posta: acikadavip@gmail.com

Size **V.I.P** yakışır...

ÖĞRETMENLER GÜNÜ ve ÖZEL SAYIMIZ

Hüsnüye GÜNDÜZ

Dergimizin/derginizin son sayılarında EDITÖR köşesinde genellikle konuk yazarlar oluyordu. Bu sayı yani Öğretmenler Dergisi'nin geleneksellediği Öğretmenler Günü özel sayısında, bu sayımıza gösterilen ilgi ve verilen desteğe teşekkür etme adına bir yazalım istedik. Destek veren ve bizi yüreklerden herkese sonsuz teşekkürler.

Biz ÖĞRETMENİZ. Öğretmenliğin yakkı kutsiyetini en iyi bilen, öğretmenlik sorumluluğunun sirtımızda yüklediği yüklerin ağırlığının altında ezilmeyen, gece gündüz yılın 365 günü ve 24 saati telefonları daima öğrencilerine açık olan ve yıllar sonra yolda karşılaştığı, kendisinin tanıyamadığı ama öğrencisinin tanıdığı ve "hocaaaaaamm" nidalarıyla seslendiği ve bu seslenişle yılların bütün yorgunluklarını üzerinden atan ve kalbi sadece bu ülke geleceği için çarpan, milyonluk eğitim ordusunun sadece bir çalışanıdır.

Öğretmenler Günü'nde okul kapısına dayanan çiçekçiden, evden aldığı 1 liralık harçlığı ile o gün kantinden bir şey almayıp öğretmenine bir çiçek almayı yeğleyen öğrencilerin öğretmeniyiz. Getirdiği çiçeği vermek için önünde sıra kuyruk olduğu öğretmene sadece sarılmayı düşleyen öğrencilerin öğretmeniyiz. Öğrencisine kıyamadığı ve günlük harçlığını harcamaması için çiçek dahi istemediğini söylediğini ağılayan öğrencilerin öğretmeniyiz. Devlet okullarında ve daha ziyade yoksul kesim öğrencilerinin yaşadığı ve yaşadığı bu duygu karmaşasıyla beraber, bir de altında ki ciple okula gelen ve öğretmeni aklınca aldığı pahalı hediye ile alt edeceğini ve ezeceğini düşünebilen öğrencilerin de öğretmeniyiz. Belki biz ve bizim kuşak değil ama bizden önceki öğretmen ağabeylerimizin yetiştirdiği ülke yöneticilerinin yönettiği ülkenin öğretmeniyiz. Bizim generimizde olan ve atalarımızın, Fatih'in ve Mustafa Kemal'in öğretmene gösterdiği sevgi ve saygıyı bugün de hak eden ve bekleyen öğretmenleriz. Kısaca; bugün yarını sağlamlı temellere oturtmak için çaba gösteren ama bu çabanın karşılığını bazen emek verdiği öğrencisinin bıçak darbeleriyle ödeyen bazen de velinin en vahşi saldırısı karşısında şaşkınlıktan konuşamayan öğretmenleriz. Kendisini koruyamayanların da çaresizliğe mahkûm edenlerin de öğretmeniyiz ve biz öğretmeniz. Dağdaki teröristin de, Gezi parkında gösteride bulunanların da ve onlara müdahale etmek zorunda kalan ama kendi vatandaşına müdahale ile asla ama asla destan yazmayan polislerin de öğretmeniyiz. İyiyle kötüyle, sevgiyle günahtıyla, geçmişleyle geleceğiyle BİZ bu ülkenin sevdalıları ve öğretmenleriyiz.

Onun için fazla söze gerek kalmadan emeklisiyle, çalışanıyla, atanamayıp görev bekleyeniyle kadrolu çalışanıyla, okul öncesi ile üniversitede ki hocasıyla, branşı ne olursa olsun ama öğretmen olan bütün öğretmenlerimizin,

*Öğretmenler
günü kutlu olsun*

- 03 Bütün öğretmenlerimiz elleri öpülesi insanlardır
- 04 İdeal öğretmen ile nitelikli birey ve nitelikli toplum
- 05 Çocuklara arkadaşım diyerek arkadaşız bırakmayın
- 06 Öğretmen olmak başkalarının hayatlarına dokunmaktır
- 07 Nekavde muhtem buluşma ve kutlama
- 08 Bir gençlik istiyorum
- 09 24 Kasım'ı kutlarken
- 10 Era Teknik Koleji öğrencilerinin gözünden
- 12 Göbeğe diş fırçası
- 13 Şiirler
- 14 Yusuf Öğretmen
- 15 Gülün çocuklar
- 17 Türkiye'nin ilk ekmeç okulu
- 18 Okuldaki ilk günlerim
- 19 Savaşa hayır
- 20 Öğretmenlerim
- 21 Eğitimciler üç soru
- 22 Kasımlar ağır Atatürk'e
- 23 Adalet, medeniyet, samimiyet ve vicdan çart
- 24 Gözillerdeki unutamadığımız öğretmen
- 26 O aştı, o kant, o sevda, o gırm senaz nasıl ağır
- 26 S.H.V. gençlerin hayatına dokunmaya devam ediyor

ÖĞRETMENLER
Dergisi

Aralık 2013 • Yıl 6 • Sayı 66

İmtiyaz Sahibi ve Yayıncı Müdürü: Hüsnüye GÜNDÜZ

Genel Yayın Yönetmeni: Ayhan Adnan GÜNDÜZ

Reklam ve Halkla İlişkiler Müdürü: Banu KIVILCIM

Kültür Sanat Yönetmeni: Nihal ERBAKAN

Genel Asistan: Ayşe ÖZDEMİR

Grafik Tasarım: Seda GENDİHAL

Hukuk Müşaviri ve Denetmeni: Av. Alper ÖLKÜ

Baskı: İstanbul Teknik Ofset

Teknik Hizmetli: Öğretmenim Dergisi Teknik Servisi

Adres: Yavuz Selim Cid. Erten Ağıl Apt. No: 11/A Fatih-İstanbul

Abonelik Koşulları:

Tefrikalı Yıllık Abonelik: 185.00 TL

Banka Hesap Noları:

Hesap Sahibi: Hüsnüye GÜNDÜZ veya Öğretmenim Dergisi

Türkiye İş Bankası Yavuz Selim Şubesi: 1079 - 0395623

Türkiye İş Bankası (IBAN): TR 41 000 64 00000 11079 0395623

Yapı Kredi Bankası Malta Şubesi: Şube kodu 224 Hesap No: 855 79 809

Yapı Kredi Bankası (IBAN): TR 32 0006 70 10 0000 00055 79 809

ogretmenimdergisi@gmail.com • ogretmenimdergisi@myynet.com

Öğretmenim Dergisi Özel

Dr. Muammer YILDIZ
İSTANBUL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRÜ

Era nesli bizim olacaktır

Mustafa Kemal Atatürk'ün doğumunun 100. Yılı olan 1981 yılından itibaren, kendisine "Başöğretmen" unvanı verildiği gün olan 24 Kasım, ülkemizde Öğretmenler Günü olarak kutlanmaktadır.

Başöğretmen Atatürk, bir ulusun gerçek kurtuluşunun "Millî Eğitim"de başayla ulaşmaktan geçtiğini vurgulamış ve "Çocuk olup sizlerin öğrencisi olmaya istordim. Sizin başarınız, cumhuriyetin başarısı olacaktır. Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdani hür, irfanî hür nesiller ister.Yeni nesil sizle eseniriz olacaktır." diyerek tüm öğretmenlere ağır sorumluluklar yüklemiştir. Era Teknik Koleji Kurucu Öğretmenleri olarak fikri, vicdani, irfanî hür, mesleğini ülkesinin kalkınması için en iyi şekilde yapan bir nesli yetiştirmek için eğitim yolculuğuna başladık. Görevimizin ne kadar kutsal, sorumluluğumuzun çok ağır olduğunu biliyoruz. Ancak Fatih Sultan Mehmet ve Mustafa Kemal Atatürk gibi çağ açıp, çağ kapatan, devlet kuran kahramanların bile mesleğine saygı duyduğu ve önünde eğildiği onurlu bir mesleği icra ediyoruz. Günümüz kutlu, yarınlarımız aydınlık olsun!

Era Teknik Koleji Kurucu Öğretmenleri

“BÜTÜN ÖĞRETMENLERİMİZ ELLERİ ÖPÜLESİ İNSANLARDIR,”

İstanbul Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından Harbiye Cemal reşit Rey (CRR) salonunda düzenlenen Öğretmenler Günü kutlamalarında mesaj gönderen Millî Eğitim Bakanı Prof. Dr.Nabi Avcı "öğretmenlere duyulan güvenin hiçbir meslek grubunun hayal edemeyeceği kadar yüksek düzeyde olduğunu belirtti ve "unutmayınız ki siz yılın her günü bizimiz taciomuz." dedi.

Törene İstanbul Valisi Avni Mutlu eşi Gül Mutlu ile katılırken İstanbul Millî Eğitim Müdürü Dr.Muammer Yıldız da eşi Sara Yıldız ile katıldı.

Törende konuşan İstanbul valisi Mutlu "öğretmenlerin zorluklarını bildiklerini, ancak öğretmenlerin bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da ellerindeki kutsal emanetleri en iyi şekilde yetiştireceklerini" söyledi.

Törende konuşan İl Millî Eğitim Müdürü Dr.Muammer Yıldız da "İdareci de olsak, il millî eğitim müdürü de olsak nihayetinde öğretmen olmakta gurur duyuyoruz. Yaşına bakılmaksızın bütün öğretmenlerimizin elleri öpülesi kişilerdir. Öğretmenlik

bir sevgi mesleğidir, bir aşkı ve adanmışlığı ifade eder" dedi.

Osakdar İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü Öğretmenler korosunun verdiği konserin arın halk oyanları ile devam eden törende mesleğe yeni başlayanlar yemin ederken emekli olan öğretmenlere de hizmet geref belgeleri verildi.

Öğretmenlik Tanrı sanatıdır. (Hz. Ali)

Yusuf Tavukcuoğlu
Türkiye Özel Okullar Birliği Eş Başkanı

İdeal Öğretmen ile Nitelikli Birey ve Nitelikli Toplum

Eğitim ve öğretimin en önemli konusu, bu görevi yapacak olan insanların seçiminden başlayarak alacağı eğitim ve öğretime kadar her şey düşünülecek yatırımın yapılması gereken bir olgudur. Öğretmenlerimizin sınıftaki öğretimi daha zevkli, motivasyonu daha yüksek daha verimli bir hale getirmenin yanı sıra eğitimde, kültür, sanat ve entelektüel etkinliklerinin içinde de bulunmaları gerekmektedir. Her iki konumda mesleki başarılarının, motivasyonlarının, yaşama bağlılıklarının, bilgi - becerideki zenginliklerinin artmasını sağlamanın, kültürel ve sanatsal aktivitelerin eğitim öğretimin bir parçası olarak almasını ve öğretmenin de bunları bilmesi ve uygulaması gerektiğini düşünüyorum.

Bu uygulamaları öğretmenlerimizin yapabilmesi için bir farkındalık yaratmaları gerekir. Kültürel, sanatsal ve entelektüel aktivitelerin kullanılması konusunda öğretmen, öğrenci ve topluma istek ve alışkanlık kazandırmak durumundayız. Bu alışkanlık süresinin, bireyin doğumundan ölümüne kadar, hayat boyu sürekli olması gerektiğini düşünmeliyiz.

Genç Türkiye'mizde tüm toplumun birey olarak yetişip, hayata atılması adına yaşayacağı süreci geçireceği tek yolun, eğitim öğretim tezgahı olduğu, bu tezgahta davranışlarımızla, alışkanlıklarımızla, hareketlerimizle neleri verirse toplumun her kademesinde, her bölümünde onları alacağımızı bilmeliyiz. Böylesine

stratejik önemi olan bir sektörde yapılan her yanlışlık diğer tüm alanlarda kalite kaybı olarak karşımıza çıkmaktadır.

İyi yapılan her şey ülkemiz için büyük kazançları beraberinde getirecektir. Eğitim öğretim öğretmensiz olmaz, öğretmen de sıkıntılardan arındırılmadan akademik çalışmalarla desteklenmeden yetistirilemez.

Özellikle anaokulu ve ilkököl sınıfları, eğitim öğretimin temel bölümdür. Çocuklarımız bu yaşlarda, öğretmenleri ve ailelerinden edinecekleri doğru ve yanlış alışkanlıkları yaşam boyu sürdürürler. Bu dönemler öğrenme etkinliğinin ve öğretmen öğrenci ilişkisinin en güzel ve en kalıcı şekilde yaşandığı yıllardır.

Öğretmen, öğrencisi ile beraber olduğu süre içerisinde öğrenme etkinliğini ne kadar fazla kaynaklarla desteklerse ve renklendirirse öğrencinin verileri algılaması, kavraması, yorumlaması ve değerlendirmesi o kadar kalıcı ve kolay olmaktadır.

Öğrencinin bunlardan bilgi birikimi ve davranış modeli oluşturma ve kendisi açısından önem kazanacaktır. Bu nedenle öğrencilere doğru davranışlar, doğru bilgilendirme, ülke değerleri, insanî ilişkiler, toplumun en seçkin bireyleri olan öğretmenleri tarafından eksiksiz verilmelidir.

Ülkemizin geleceği, öğretmen ve toplumun eğitimine vereceği öneme eşdeğerdir. Eğitim - öğretimin iyi

olması, sadece öğretmene verilen akademik çalışmayla sağlanamaz. Öğretmenin mesleki kalitesinin yanında, sosyal bir insanın yaşam gereklerini yerine getirebileceği yaşam standartlarının öğretmen adına geliştirilmesi gereklidir.

Öncelikle, öğretmen olma özelliklerini taşıyan kişilerden seçilmiş mesleki ve yaşam kalitesi en iyi şekilde sağlanmış bir eğitim ordusu ile sadece eğitim sektörünü değil; diğer tüm sektörleri seçkin bir statüye kavuşturmuş oluruz. Çünkü iyi öğretmen, iyi doktor, iyi adaletçi, iyi ekonomist, iyi siyasetçi ve bitmeyen iyileri yetiştirecektir.

Öğretim; öğrenci merkezli olmalı. Ancak eğitim de tüm toplumu içine alacak şekilde toplumsal merkezli olmalıdır.

Toplumun koyduğu değerler üzerine her bireyin doğru ve güzel yapabileceği yönlerini keşfedip, insanları sevdikleri meslek dalları ile yan yana getirmeyi başarabilirsek, kültür seviyesi yüksek, kalitesi iyi olan, farklılıkları anlayışla karşılayan, empati yapabilen, birbirini seven ve sayan bir toplum oluştururuz.

Sonuç olarak, öğretmenin niteliği, öğrenme ortamının, öğrenmenin ve öğrencinin geleceğini belirleyecektir. Bu da Nitelikli Öğretmen= Kaliteli Toplum demektir.

Ülkemiz her alanda çağdaşıyla kavuşturabilmek için atılması gereken ilk adımı öğretmenin niteliğini yükseltmek olduğu görüşünde fikir birliğine ulaşmak ümidiyle...

Florya Koleji Genel Müdürü Cevat Aksoy;

“ÇOCUKLARA ARKADAŞIM DİYEREK ARKADAŞSIZ BIRAKMAYIN”

Öğretmenim dergisi Özel haber-İstanbul

Geçtiğimiz günlerde Florya Koleji'nin Genel Müdürü Cevat Aksoy imzasıyla öğretmenlerin bilgilennmeleri ve meslek içi öğretilerinin önünün açılması amacıyla bir mail yayınlandı. Oldukça ilginç ve kapsamlı bir içerik içeren mail tüm öğretmenlerimizi ilgilendirdiği için biz de dergimizde yayınlamak kararı verdik. Mail içeriği şöyleydi:

“Değerli arkadaşlarım son 12 yıldır bütün toplantılarda ve bütün platformlarda anne babalara ve öğretmenlerime **“Çocuğunuzla arkadaş olmayın, siz anne babasınız. Çocuğunuzun pek çok arkadaşı olur ama pek çok anne babası olmaz tezi ni savundum.”** Çocuklarınıza anne baba olarak arkadaş olacağız diye bütün ödülleri verdik, ödünsüz kaldık. Öğretmenlerim çocuklara **“arkadaşım”** diye hitap ederek arkadaşsız kaldılar. Sayın hocam Prof. Dr. Üstün Dökmen bu olguyu aşagıda çok iyi açıklamış. Bilgilerinizi rica ederim.

Cevat Aksoy

Özel Bursa Kültür Okulları tarafından Fethiye Kültür Merkezi'nde düzenlenen seminerde konuşan Prof. Dr. Üstün Dökmen, aile ve okulda kaliteli iletişim için yapılması gerekenleri anlattı.

“YANLIŞ DÜŞÜNCEYE SAYGIDUYULMAZ”

“Birbirimizin düşüncelerine saygılı olmamız” anlayışının yanlış olduğunu savunan Prof. Dr. Üstün Dökmen, **“Karşı tarafın söyledikleri yanlış ise bu onun düşüncesidir. Yanlış şeye saygı duyulmaz. Sadece onun kıyılığine saygı dayanırım. Çocuğunuzun, eşinizin ve arkadaşlarınızın tavırlarını emmedığınız davranışlarını eleştirin. Kızılirin düşüncelerine ve davranışlarına itiraz edin ancak duygularına saygı duyun”** şeklinde konuştu. Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de insanların bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olduklarını altını çizen Prof. Dr. Üstün Dökmen, **“İnsanlarda az hata, çok fikir var. Okumak için iki eli bir araya getirmeyen ülkenin iki yakası da bir araya gelmez. ‘Alimine ve muallimine saygı göstermeyen toplumların ise geleceği olmaz’** dedi. Anne ve babalara, **“Çocuğunuzla arkadaş olmayın”** diyen Dökmen, **“Arkadaş değil ana-baba olun. Arkadaşlıktan eşirlik var. Oysa siz onunla eğit değilsiniz, ana-babasınız. Çocuğunuzla arkadaş olmayın. Etkili ana-baba olun. Onu dinleyin. Nezahetçi değil, refakatçi olun.”** Çocuğunuzun

hayatı boyunca pek çok arkadaş olacak. Bırakın bir tane anne ve babası olsun” diye konuştu. Ailelerin çocuklarına küçük yaştan sorumluluk vermeleri gerektiğini altını çizen Prof. Dr. Üstün Dökmen, **“Çocuklarınıza giyinme sorumluluğu verin, yemek yeme sorumluluğu verin. Bir kaseyi ağzına yerleştirmeyen çocuk hayvan ne yapacak? Bazı konularda da aşım hürriyeti verin. Seçim yapmak zorur. Bazı şeyleri yapmayarak öğrenmesine izin verin. Çocuğunuzun yapacağı şeyleri asfıe atmayın. Çocuğunuzun izlediğini kendiz karışın. Ama bilmeselainsiz ki en önemli anlarda yanında olmayacaksınız. OKS ya da ÜSS sınavına girerken, evlilik geçerken ya da doğum sırasında izlerseniz de yanında olmayacaksınız. ‘Nereye gittiğini bilen insanlara dünya şekillenir yol verir’ diye bir söz vardır. Biz de nereye gittiğini bilen çocuklar yetiştirelim”** tavsiyelerinde bulundu.

Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan topluluğunun en fedakar ve muhterem unsurlarıdır.

M. Kemal ATATÜRK

İYİ ÖĞRETMEN OLMAK BAŞKALARININ HAYATLARINA DOKUNMAKTIR

— Sema Açıkgöz

Öğretmenlik çok kutsal bir meslektir. Kutsal kelimesinin anlamı o kadar geniştir ki; vicdan, duygu, düşünce, samimiyet, sevgi, anne-baba olabilme gibi birçok özelliği kapsar.

Pedagojik formasyon almak, akademik anlamda çok başarılı olmak, iyi öğretmen olduğunuz anlamına gelmez. Öğrencilerinize ve çevrenize yani; topluma ne kadar iyi hizmet verdiğiniz, onların hayatlarına ne kadar dokunabildiğinizle oldukça alakalıdır.

Günümüz koşullarında birçok anne baba çalışmak zorundadır. Dolayısıyla çocuklar gün içinde anne babalarından çok öğretmenlerini görmektedirler. Bu nedenle bu toplumun geleceğini oluşturan gençleri yetiştirmede, öğretmenlerin rolü büyüktür. Neden bu konuyla giriş yaptığım merak edilebilir. Temel nedeni: **Gözlemlerim.**

Teknolojinin yaygın ve bilinçsiz kullanımı, anne babaların çalışmaları nedeniyle çocukları ile az zaman geçirmeleri, çocukların duygusal ve bilişsel gelişimlerini takip edememeleri, etseler bile yeterli bilgiye sahip olmamaları nedeniyle; her nesil, bir önceki nesli aratacak durumda okullara gelmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin de işi oldukça zorlaşmıştır.

Anne baba eğitimi, çocukların teknoloji konusunda eğitilmesi, öğretmenlerin hizmet içi eğitimlerinin ciddiye verilmesi gibi tedbirlerin ivedilikle ele alınması gerekmektedir. Bunun ciddi bir toplum sorunu olduğunu düşünüyorum. Eğer önlem alınmazsa ciddi boyutlarda sorunlar yaşanabileceğini ön görüyorum.

On yıl önce emekli olmuş ve o günden beri özel eğitim kurumu yöneticiliği yapan bir öğretmen olarak, inanın çok kaygılıyım.

Evet, öğretmenlerimizin hatırlanması, bir gün de olsa mesleğin ele alınması çok güzel; fakat beraberindeki sorunları da unutmamalıyız.

Genç meslektaşlarıma çok iş düpmektedir. Ancak onları yüreklendirmek, motivasyonlarını ve inançlarını arttırmak gerekir. Konu motivasyon olunca da aktıma liyakat sistemi geldi. Bunun da doğru, kayırmasızca adaletli bir şekilde uygulanması, sistemdeki aksaklıkları ortaya çıkaracaktır.

Özetle, sorunların dile getirilmesi, çözümlerin aranması, başarının ödüllendirilmesi hepimizin yararına olacaktır.

Geleceğimizin gençlerini şekillendirecek olan tüm öğretmen arkadaşlarımızın, büyüklerimin, ebediyen aramızdan ayrılmış olan ve şehit olan meslektaşlarımızın anamlı gününü kutlarım.

Saygılarımla...

Yeter derecede eğitime sahip olmalısın ki, çevrende insanları gereğinden büyük görmeyesin; fakat bilgeliği sağlayacak kadar da eğitimin olmalı ki, onları küçük görmeyesin.

M.L. BOREN

ÖĞRETMEN

Sedası Aklı'dır herliği Kerem,
Çığırın yolları diğer öğretmen.
Cehalet iştir bilgiye merham,
İlim neyleyle değer öğretmen.

Karlı dağlar geçer çöle yal alır,
Her sahada oynar türlü rak alır,
Vermiş güçekten bile bel alır,
Çöneyip bendini tapar öğretmen.

Nakış nakış işler kumaşı öden,
Parişter güneşi bekliyi gözden,
Güller kuzu kapar aşığı yünden,
Sevgiyi yumaşık yapar öğretmen.

Aydılık yarım kemel tapar,
Arların acımla eğmez kapar,
İnsanlık arımla boğar kapar,
Zoru ilk celsede kapar öğretmen.

Kütüğe kapandı bulamk selden,
Kaparır yavaş yavaş yelden,
Taplar meyvemizi lutfuğ elden,
Durulup durulup tapar öğretmen.

Öyldi mi çökmek kalayse bu kürk,
Bilir kıymetini bilir ki her Türk,
Semi baş öğretmen adı Atalık,
Ayrılmak zinden kapar öğretmen.
Vuslatı bğikler mesleği kutsal,
Okul kapısına dayanmadan sel,
Helalilik diyor hekkoyse helal,
Yıldır uğuvur tapar öğretmen.

Canına yandıymı mı kutsal meslek, biraz biraz
merhametli
Erkekte sevgi kalmasa hayvanda kökül, bu mu
sende karamet?

Görmek Üzel

Aylardan kısım , sonbahar günlerinden
hüzün
Yine bir hazan, yokluğunun bilmem ka-
gıncı yıl
Mutlu yıllar sensizliğe
Yine düktü ağamış saçlarını ağaçlar
Ve yine kurtuldu yılmış dertlerinden
Solmuş rengini aynaya nasılda yansıtır
acemasız zaman
Durmadan çalıyor yan cafede eskimis
gramafon
Karanlığı bölen sokak lambaları nasılda
dans ediyor yalnızlığınla
Üşümün hazı başka bu gün
Mutlu yıllar sensizliğe...
Mutlu yıllar nice sensiz geçen karanlığa
Mutlu yıllar
Emel GÜMÜŞ

MUHTEŞEM buluşma ve kutlama

NEKSAY'DA

Cemal Boğaçhan Çakmak Özel - İstanbul

Nakipoğlu Eğitim Kültür Sanat Vakfı Başkanı Hilmi Nakipoğlu annesinin adına yatmak adına Nefus Nakipoğlu Eğitim Uygulama Okulu'nu yapmış ve devlete bağışlamıştır. Binanın 4. katı protokol gereği des

tek eğitimi vermek adına vakfa ve rehabilitasyon merkezine ayrılmıştır. Bu çatı altında yaklaşık 70 öğretmen görev yapmaktadır.

Neksav Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi ile Nefus Nakipoğlu Eğitim Uygulama Okulu öğretmenleri "Öğretmenler Günü" için bir araya gelerek kutlama yapmışlardır. Bu kutlamaya Bakırköy İlçe Kaymakamı, İlçe Milli Eğitim Müdürü ve Cumhuriyet Savcısı da katılmış, birer konuşma yapmışlardır.

Kutlama programı öncesi arkadaşımızla özel açıklamalarda bulunan Hilmi Nakipoğlu şöyle konuşmuştur:

24 Kasım'ın önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün başöğretmen ilan edildiği tarihtir ve 1981 yılından itibaren ülkemizde bu tarih öğretmenler günü olarak kutlanmaktadır. Bugünde günün anlam ve önemine istinaden konuşmalar yapıp, hediyeler verilmektedir. Bizde bu vesileyle vakfımızın çatısı altında

etkinliğimizi düzenlerken, senede bir kere bile olsun öğretmenlerimizin gönülünü almayı, onlarla yalın ilişki kurmayı amaçlamaktayız. Bizim için en önemli şey sevgidir. Her şeyin başı sevgidir ve bütün yollar sevgiden geçer. Eğer işini sevmeyen, iş yerini sevmeyen kaliteyi elde edemezsin. Bizim için öncelikli budur ve biz sevgiyle bu kaliteyi elde ettik.

Okulun genç ve kıdemli öğretmenlerinin bir arada bulunduğu etkinlikte öğretmenlere plaket ve hediyeleri verildikten sonra katılımcı tüm öğretmenler gönüllerince eğlendiler.

Dünyada her şeye değer biçilebilir, ama öğretmenin eserine değer biçilemez. Çünkü, onun eseri her şeydir ve hem de hiçbir şeydir. (Socrates)

Bir gençlik istiyorum

Abdullah Çağrı ELGÜN
Kayseri Sağlık Eğitim Enstitüsü Öğretim
görevlisi-Eğitimci-Yazar-Şair

Tarihini hafızasına kaydetmiş, coğrafyasını adım, adım dolaşmasa da ruhunun en geniş çerçevesiyle haritasını gönlüne mühürlemiş; edebiyatını, dilini yaşayan ve en güzel haliyle bünyesinde yaşatan, bir gençlik istiyorum.

ATANIN ÖĞRETMENİ

Atasından aldığı gücü

Aşıldı kötülerin üstüne

Uygartık bilinciyle

Açtı tüm engelleri

***

Öğrencileri de onu izledi

Asta yılmadı hiçbirini

Dönmediler asta geri

Erdemli ikelerden

***

Açtı kültür kapısını

Aydınlatı evrenimizi

Öğretmenin sevdalı elleri

Dedi; İleri hep ileri!

***

Ondan aldığımız hızla

Yürüdük hep yürüdük

Doğruya iyiye güzlele

Çiçeklere büründük

Erhan TİCLİ

Nerede Türk varsa, nerde Müslüman varsa, orada ben varım. Hatta nerede Puşperest, Mecusi, Musevi, Hristiyan ve nerede bir insan varsa, işte orada ben varım diyebilen, bir gençlik istiyorum.

Benim vatanım Edime'den başlayıp Karşıta bitmez. Benim vatanım bir kez gönlün hupalandığı, bir kez gönlü evinin yıkıldığı, bir kez gönlü ve vicdan ısrabının yaşadığı sınırlardan başlar. Kulun, insanın gönlünde biter. Bu gençlikte: İnsan ve insan gönlü var. Bu gençlikte: Allah'ın tecellîgâhı var. Bu gençlikte: Allah'ı yüce, ilâhî ve mukaddes sayan bir gönülle, iman var. Nerede bir gönül hoşluğu varsa, orada benim insanım var; çünkü benim insanım: "bir kez gönlü yıktın ise bu kıldığın namaz değil." diyen inançla besleniyor. İnsan gönlünü tavaf edilen mukaddes Kâbe, hatta ondan da ileri bir yer olarak görüyor.

Kâbe: Sadece kutsaldır, ilâhî değildir. İnsan gönlü ise her âcısını de barındırır. Mekanlara sığmayan Tanrı, insanın gönlüne sığmakta; ve orada aranmaktadır. Bunun için insanı, Allah'ın yarattığı en değerli ve kutsal emanet olarak gören ve bu inançla kucaklayan bir gençlik istiyorum.

"İçtin ey yaranlar, aşk bir güneşe benzer; aşkı olmayan gönül misâli taşa benzer." diyen Yunus'un, aşk ateşiyle gönülleri nurlu, sevmeyi ve sevindirmeyi ilk şart sayan bir gençlik istiyorum.

Gök yüzünün mevi, beyaz, kızıl atılması kendisi için bir gölgelik: Güneş'i yolunu aydınlatan bir nur; Büyük ve Küçük Ayı . Samanyolu, Karadelikler ve Ağartaları çıkılması ve ulaştırılması gereken bir kıta

olarak düşünün ve ona göre çalışan, yorulan ve sabahlayan, bir gençlik istiyorum.

İlimi, tekniği ve sanatı yakalamış; bil cümle mutluluk asına ulaşmış; gelişme, gayret, sabır ve direnmeyi kendisine prensip edinmiş; gereğinden fazla uykuyu vücuduna haram sayan, bir gençlik istiyorum.

Dünya milletlerini, ufak ufak bölüp, parçalayan, onları birbirlerine kırdıran katlettiren; her arzu, istek için kullanılmaya müsait, kamplara ve yurtlara bölen değil; onları tek bir kubbenin altında, bir ve beraber; adalet, barış, mutluluk içinde yönetmeyi kendisine ülkü edinmiş bir gençlik istiyorum.

İnsanı, insanlığı bir çatıda, bir dilde, bir idealde birleştirmeyi, kendisine ülkü edinmiş; ölmeden önce bu idealleri gerçekleştirmek için, var gücüyle çalışan, bir gençlik istiyorum.

İnsanı ve insanlığı, birbirlerine düşman etmeden yatarmayı, hayatının en büyük imtihanı kabul ederek çalışan, yorulan ve bunun için hazırlanan, bir gençlik istiyorum.

Adaleti, serbest teğebbüsü, fikir ve inanç hürriyetini, hürriyetlerin en değerlisi ve en kutsalı sayan halka ve Hak'la inanmış, Hak'la teslim olmuş bir gençlik istiyorum.

Öğretmen nasılsa sınıf da öyledir.
Alman Atasözü

24

Kasım'ı Kutlarken

Analar günü babalar günü kadar önemli bir gün **Öğretmenler Günü**müzdür. **24 Kasım Öğretmenler Günü**müz kutlu olsun. Öğretmenler Günü'nün değerini ilk ve ortaokullarla liselerde pek anlamamıştık. Ancak hayata atılıp onlardan öğrendiğimiz bilgi ve becerilerle donatıldıktan ve onları hayatta kullanarak mutlu ve başarılı olduktan sonra **daha iyi** anladık. Bizim nesil 1950'de ilkökula başladığından **Köy Enstitülerinin** yetiştirdiği bir nesiliz. ABC'yi onlardan öğrendik.

1950 Mayıs'ında DP iktidara geldi. Nahiye **kaza** (İlçe) oldu. Biz de mahalle olduk. Köy Enstitülü öğretmenimiz rahmetli **Mehmet Ergüven** namı diğer **Karkatoğlu Mehmet Hoca** bu nedenle bizden alındı ve yerine **Mesut Üzer** adında hiçbir zaman onu aramıyacak bir "**Atatürk Öğretmeni**" geldi. Biz çocuk olarak demokrasi ile böyle tanıştık.

1600-1923 arasında Türk milletine uygulattırılan eğitim politikası ile **SEVR** masasına oturtulan bir ülkemizde eğitim politikaları onları istediği gibi uygulanyordu. Bu politika neler var. Alt alta yazalım:

Bütün teknik icatlar "**GAVUR**" icadıdır,
Kadın evinde oturacak çocuk büyütecek
Kadın okursa gavruluk gelir,

Felsefe astronomi fizik kimya okumak
insanı dinden çıkarır,

Bütün kötülükler dinden uzaklaşmaktan
doğar vs.(Oysa bütün kötülükler dinimizin temel ilkesi olan "**Bilimi Çin'de bile olsa gidip almaktan doğar**").

Sonuç tarihin en büyük milleti olan Türk milleti, kendisini **SEVR** masasında buldu. **Kasım** 1071 yılından bu yana izledikleri Anadolu'yu yeniden Haçlı yurdu yapma politikasını uygulayabilecek nesiller istedikler ve bu eğitim yapıldı.

Atatürk ve silah arkadaşları tarafından **Anadolu'nun** her karış toprağı gehit kanlan

ile sulanarak **Türk** milletinin ebedi yurdu yapıldı illebet bu yurt **Türk** milletinin olacaktır denilerek bunu sağlamaya çalışan bir eğitim politikası izlediler. İzlenen o politika ile **Türkiye Cumhuriyeti** 1950 yılına geldiği zaman dünyaya örnek ve model bir ülke olmuştur. Harici **bedhahlar** haçlılar bunu isterler mi?

Atatürk ve silah arkadaşları **Anadolu'muzun** ebediyen **Türk** yurdu olmasını sağlamaya yönelik eğitim politikaları izlemeye başladılar. İşte bu faaliyetlerden biri de "**Millet mekteplerinin**" kurulmasıdır. **Atatürk'ün** "**Millet Mektepleri**" başöğretmenliğini kabul buyurdıkları **24 Kasım 1928** günü **12 Eylül Hükümetince** 1981'de "**Öğretmenler Günü**" olarak kabul edilmiş olup o günden beri öğretmenler günü olarak kutlanmaktadır. Bugünün kutlanmasında büyük emeği geçen zamanın **Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Öğrt. Tuğgeneral Osman Fevzi**oğlu'nun bu kadirçinazlık olarak anarım.

Atatürk Anadolu'muzun ebediyen **Türk** vatani olarak kalması ve **Haçlıların** 1071 tarihinde, "**Bir gün gelecek Anadolu yeniden Haçlıların yurdu yapılacaktır**" planlarını yok etmek için pu direktifi vermiştir. "**Yetiyecek çocuklarımızı** verilecek eğitimin sınırı ne olursa olsun, evvela **Türk** milletinin ana sırrına düşman unsurlarla mücadelenin lüzumu öğretilmelidir"

Şimdi gelelim bu günümüze. Ne **Yüce Allah'ın** emri olan "**OKU**" uygulanyor. Ne **Yüce Peygamberimizin** "**Bilim Çin'de bile olsa gidin alın**" Hadis-i Şerifi uygulanyor ne de **Ebedi Başkomutanımız Atatürk'ün** emri uygulanyor.

Yunus Emre yıllar sonra bu emri güründe şöyle dile getirecektir.

İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir.
Kişi kendin bilmezse
Bu nice okumaktır

Şimdi gelelim **Kuva-yi Milliye**ci **TBMM'** nin **17 Nisan 1940** tarihinde **Köy Enstitüleri Kanunu'nun** çıkarma gerekçesine;

"Devlet elinin hızla köylere uzatılması, köylünün okutulması, eğitilmesi, üretme yeteneğinin artırılması, sağlık işlerinin yoluna konulması zorunludur. **Türk** köylüsünün okutulması onun daha iyi bir duruma getirilmesinin birinci şartı ve baş aracı sayıca ve nitelikçe bu işi başarabilecek şekilde hazırlanmış kılavuzlara ihtiyaç vardır ki bunlar **köy öğretmenleridir**."

Tasarının önemi, yalnız **köy çocuklarını** okutmak amacını gütmesinde değil aynı zamanda **yiye ve olgun köylü** yetiştirmek amacını izlemesindedir."

Harici **bedhahlar** baktıkları ki eğitim işleri de **Cumhuriyet**'le birlikte **SEVR** rotasından çıkarıldı. Çağdaş uygarlık ve bilim rotasına girdi. Harici **bedhahlar** dâhili **bedhahlarla** birleşerek bizim **Türk** milleti olarak yoldan çıktığımızı iddia etmeye başladılar.

Bu cene öğretmenler günümüzü bu buruk ortamda kutluyoruz. Öğretmenlerimiz de Milletin tümü gibi fakru zaruret içindedirler. Bu kupahtan ancak "**Muallimlerin eseri**" yeni nesil sayesinde kurtulacağız. **Türk** öğretmenlerine en derin sevgi ve saygılarını sunarım. "**Öğretmenler günümüz** kutlu olsun" **Türk** öğretmenine milletinizin **İstanbul'u** feth ettiği **Viyan'a'yı** Kuşatığı **Kurtuluş Savagını** kazandığı eğitim sistemlerine dönmek için yaptığı mücadelede başanlar dilerim.

En önemli ve fevzi görevlerimiz, milli eğitim işleridir. Milli eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lazımdır. Bir milletin gerçek kurtuluşu ancak bu suretler olur. **Atatürk**

Era Teknik Koleji

öğrencilerinin gözünden

Öğretmenlerimiz-

Kutsal bir mekânın sahibi onlar,
Etraflarına sürekli bilgi saçanlar
İyiyle, kötüyle, herkeste uğrasınlar
Usanmadan bizi için çalışan
Tükenmeyen bir kaynaktır onlar.

Hiç yorulmayan sahibi
Her anı, her öğretilmeye hazır
Bazen 'günahkarlar', bazen 'nasahat'
Bizlerden binidir onlar.

Sanki ailemin bir ferdi
Her konuda yanımda olan
Bir anne, bir baba gibi.

Ahın Çelebi: Pedagoji-A

Dünyanın her tarafında öğretmen, insan topluluklarının en felsefi ve en muhterem üretileridir.

21. yüzyılın öğretmenleri günü bilerek yaptıkları bu işlere ganimetli. Söylenen sözler öğretmenlerin gündemidir. Öğretmenlik mesleği oldukça felsefi ve sorumluluk gerektiren bir meslektir. Bilgiyi topluma yaymak bir bilim, doğru yapıldığında bir sanat günümüzde öğretmenlere verilen değer, kalmamıştır. Bu durum öğretmenlerinin fiziksel, zihni ve performanslarını asaltan bir durumdur.

Biz gençler de bu işi yaparken fiziksel ve zihni bütünüyle öğretmenlerimizle buluşuyoruz.

Baş öğretmenimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk, öğretmenlere büyük değer vermiş, onların yapabileceklerini asla düşünmemiş, onların geleceğini düşünmüştür.

Bu mesleğe ömrünü adanmış, istihbaratı, sevecenliği, her şeyden önce öğretmenleri, öğrencileriyle öğretmenlerinin varlığı. Onların önünde, öğrencileriyle birlikte geleceği, onlara her şeyden önce öğretmenlerinin geleceği.

SİBHAN KENDİR
ATT 8 177

KARAKÜLÜP İPEK ÖĞRETMENİM -

SEVGİSİZ KİMLİKLERİ SİZİMİZ
SÖZLERİ SİZİN ANLATICI
EMERİ, SEVGİSİZ,
HİÇ KİME YERİN TUTAMAZ.
* * *

BİZİN KÖŞE, BİZİN SEVGİ,
DEĞER, BİZİN SEVGİ EĞİTİMİ
İLİM, İFAZ, SEVGİSİZ VARDI,
O TATLI ÖLÜME.
* * *

CEHALETİN DOKTORU ÖĞRETMENİM
KARAKÜLÜP İPEK ÖĞRETMENİM,
SABİ SEVGİSİZ,
CÖMERT SEVGİSİZ ÖĞRETMENİM
* * *

İLİM, BİZİN İPEK TUTAN
YARIMIZI ANLATICI,
BİZİN MODERNE İKİNCİSİNİZ
SEVGİSİZ ÖĞRETMENİM

YAZAN
AĞA AĞAĞA SİMİL
8/10 112

Bilgi Yumağı

Öğretmenim;

Siz olmasaydınız ben,bastonu olmadan yürümeye
çalınan akaak bir insan gibi yalpalar dururdum
hayatın dik ve çetrefilli yamaçlarında.

Hayatıma kattığınız ıpk,sevgi,beceri ve bilgi
yumağı için size sonsuz teşekkür ederim.

Unutmayın ki ben, sizin ömür boyu öğrencinizim.

Serpil Kaya - Antalya

Bayram Yelen

İlim, inananın yitik malidir.
Nerde bulur ise onı almaldır.
Çıkmaza onunla yol bulmalıdır.

Dünyayı isteyen ilme sarılın.
İlim ile ahirete varlın.

Cahil dosttan, alim düşman yeğ olur.
Akıl ermez ise, taglar dağ olur.
İlim ile her gün "Yeniçağ" olur.

Alim olmak için Hak'ka yalvarın.
İlim zemininde kurulur yarın.

«Ya öğrenen,ya öğrenen olunuz.»
Ya bunlara yardımolar bulunuz.
Bilgi deryasına mutlak dalınız.

Çok oku, çok öğren yardımcın okul.
İlim istiyorsan; çalış, ara, bul.

Dertlere devayı bulan, ilimdir.
Zor olanı kolay kılan, ilimdir.
Kalplere sevdayı salan ilimdir.

ALİM VE İLİM

Cahilim kendinden, içinden sakın.
İlim, uzakları ediyor yakın.

Okur, yazar isen ufku genişler.
Yokuşta olsan da yolun inişler.
Bilgili de alet bir başka işler.

Zemzemlere eşit alimin teni.
İlim; aklın, iradenin zaferi.

Bilgi, insanlığı koruyan kale.
Bilgi, bağ tacına elmaotın hale.
Bilgi,karanlığı kovan meşale.

Alim ölürlü ise, alemler ölürlü.
İlim sayesinde zulüm son bulur.

Yeleni der; bilgi herkese gerek.
Karmağaya ancak, bilgidir tarak.
Öğrenilir araştırıp, sorarak.

«İlimsiz din topal, dinsiz ilim kör.»
İlim dinden, din ilimden ayrı zor.

BEN ÖĞRETMENİM ÇOCUKLAR

Ben öğretmenim çocuklar
Sizimle var olan, sizinle yaşayan
Umuttuğunuz yüzleriniz, dün gibi aklımda,
Okula ilk gelişiniz, oturduğunuz ilk sıranız
Korkak, ürkek, çekingen, buğulu gözleriniz
Dokunsam çiçek çiğliğe bağırarak bakışlarınız
Sözlerniz, oturduğunuz arada izleriniz

Ben öğretmenim çocuklar
Her biriniz ok gibi saplı yürüğimde
Her biriniz bir damet çiçek, bir yudum su
Geçmişim, umudum düşüncem
Geleceğim, Atamın umudu
Yüreğimin coşkun denizi oldunuz

Ben öğretmenim çocuklar
Boş sınıflarda, sessiz sınıflarda, ayaktaym
Görmeliyim üzüm tanesi gözlerinizi
Okumalıyım ipek saçlarınızı
Anılar dünyasının duygu kugları
Zaman deryasına paylaştığım ıslıklarım
Ellerimde tuttuğum minik ellerin sıcaklığı

Gözlerimde gözlerinizin ırpı
İçinizde yürüğünüzdeki umudum
Ben öğretmenim çocuklar...

Sevgi ile suladım, azimle besledim
Binlerce çiçek, binlerce umut, binlerce Atatürk...

Gülzeren Akdağ

Öğretmenlik mesleklerin en az
kazanc getireni, fakat insanı en çok
ödüllandirenidir. H.V. Dyke

Göşebe diş fırçası

Mehmet Kurvet Eğitimiçi-Yazar-Şair

Kadınların pembe, erkeklerin mavi renk seçimi içgüdüsel midir bilmem! Ama evimizde olması gereken yerde ikisi pembe diğer ikisi mavi tonlarında dört tane diş fırçası vardı. Vardı diyorum çünkü şimdiki fırçaların biri göşebe. Sadece hafta sonları uğrar oldu evimizde lavaboda ki yerine. Tabi bizim için önemli olan beraberinde getirdiği "mutluluk". Ha! Bu arada unutmadan söyleyeyim, "Göşebe Fırça" pembelerden biri. Hiç ailece diş fırçasının evi terk etmesinden mutluluk duyulur mu?

Duyduk işte. Eğitim ordusuna katılacaktı çünkü.

Yıllar önce bu fırçasının sahibinin de olduğu bir dağ gezimizi daha dün gibi anımsıyorum. Bir koyun sürüsünün asfalt yoldan karşıya geçişini keyifle izlemiştik. Sürüdeki koçların boynuzlarına kırmızı kurdele bağlıydı. "Göşebe Diş Fırçası"nın sahibi o yaşlanırken çok soru sorardı ve yine sordu: "... boynuzlarına neden kırmızı kurdele bağlamışlar?". Ben de: "Okuma yazmayı yeni söktükleri için öğretmenleri bağlamış" diye yanıtlardım, küçücük elleriyle yaptığı yumrukları bana

dokundurmaya çalışırken gülmüştük. Evet, göşebe diş fırçası sahibinin; o zaman ilkökul birinci sınıfa giden ve okumayı yeni söktüğü için kırmızı kurdele ile onurlandırılan kızım olduğunu anlamışınızdır.

Geçen zaman içerisinde, on beş yaşlanırken, anne baba olarak biraz ihmal ettik diş fırçasının sahibini, belki de azarladık. Özimizden dibine oturup masal dinleyecek yaşı geçip genç kızağa adımını atmıştı ama bizim gözümüzde çocuktu hâlâ.

Sen günlerde ki konuşmalarımız, birbirimizi anlayamayışımız film perdi, bir fırtınada gözümüzün önünden geçti. Zaman zaman odasında yalnız kalmaktan hoşlandığını düşündüğümüz kızımızın içinde esen fırtınalardan habersizdik. O'nu ne kadar sevdiğimizi söylememiş ya da hissettirememiştik. Doğum günüydü ve iletişim eksikliğimizden

olacak, söylemek istediklerini iki ayrı mektuba yazarak bırakmıştı yastıklarının altına. Okuduk. Anneli ağlarken nemli gözlerini göstermemek için camdan denize doğru baktım, taas uzaklara.

"Göbeğe Diğ Fırçası'nın sahibi kızmız, o yaştaydık mektubunda göyle sesleniyordu bana:

"Hayatımı anlatan bir mektup olarak düşün bir yazdıklarını. Kolay değil elbet bir hayatı bir çırpıda anlatırmak. Ama içimden geçenleri kelimeleminin yettiğince anlatayım, sen de oku.

Öyle bir erkek var ki hayatımda, olmuyor, bağlamıyorum, ona verdiğim sözleri tutamıyorum. Bazen içimde fırtınalar kopuyor, çığlıklar yankılanıyor, ama bazen kendime güvendiğim söz bile veremiyorum ona. İstediklerine dair hiç mi bir şey yapamıyorum acaba diye düşünüyorum bazen. Üzdüğümü biliyorum ama başını da yere eğiyor muyum? Kalbini param parça ettiğimi biliyorum ama kalbi camdan mı acaba, uğraştığımda yapıpatabiliyordum? Canımdan kıymetli O, onu üzmem istemiyordum.

Uykusuz geceler geçiriyor mu O'da benim gibi. Uykusuz gecelerimde O'da uyumuyordur diye düşünüyorum. Kendimi kafesime kapatmışımda çırpınıyor, biliyorum. Ama biraz dur, bazen bir süre orada kalmak istiyordum. Kafesimden "Acaba ne yapıyor." diye düşünüyör mü? Biliyor mu ondan başka bir şey düşünmediğini. Tutamadığım sözleminin utançını yaşadığını biliyor mu?

Girmedim, bundan sonra girer mi bilmem, hayatıma onun gibi bir erkeği! Ama olmaz, yapamaz değil mi? Hani senin gibi! İçi titremez bana bakınca, Kan ağlarken yüreği ben üzüldüme. Anlamak gözlerimden başkası ne istediğini... "Sen benim bir taşemsin" dese, senin gibi içten diyemez biliyorum. Sever ama ömrünü adar mı bana senin gibi varını, yağunu, canını düşünmeden serer mi önüne?

Çok da zor değilmiş gibi anlatmak puzzle kaç parça ki zaten? Yok, babam ben başka erkek istemiyordum hayatımda!"

Diğ fırçasıyla birlikte göbeğe hayatına bağlayıp Cumhuriyet'in Öğretmen Ordusu'na yeni katılan kızmız; aynı gün yazıp yaşadığı altına bıraktığı mektubunda göyle sesleniyordu annesine:

"Biliyor musun, ben gelmeden ne oldu? Ben orada yapamam, yapayolun, kimsese, tek başıma; diye haykırdım. Göndermeyin beni, kimim,

neyim var? Kim bakar, kim kollar beni dedim. "Biri var, o seni bulur merak etme" dediler. Ama ben onu tanımıyorum, kimdir? Nasıl bulacağım onu, ne diyeceğimi ona dedim. "Hiç yorulmayacaksınız kafanı takma" dediler. "Sen ana anne diyeceksin" dediler. Gözlerimi açtığımda hatırlamıyordum, söylenen hiçbir şeyi, verilen hiçbir öğüdü. Ta ki beni gözünden bile sakındığını, sarıp sarmalayıp, koruyup büyüdüğünü, hastayken bağucumda sabbahladığını, üzüyünce ısıttığını ve acıkınca doyurduğunu görüp anlayana kadar.

Ne değişti annem? Yine hastayken benimle sabahlıyorsun. Artık emzirmiyorsun ama yine doğurmaya çalışıyorsun. Artık sakakta değil de yürüdüğüm hayat yolunda düşmemden korkuyorsun! Artık ağladığımda emzikle susturmak yerine, oturup sende benimle ağlıyorsun. Hani ne istediğimi anlamadığımda en kolay yoldu ya, uyumak istemesem de beni zorla uyutuyorsun. Aslında beni en iyi sen anlıyorsun ama sen de bazen yanlış anlıyorsun. Değil an beş, otuz beş yaşına da gelsem bunlar değişmeyecek değil mi annem? Beni yalnız bırakmayacağını değil mi? Benim hâlâ doğduğum gündün bir farkım yok. Yine korunup kalkanmaya, sarılıp okunmaya ihtiyacım var. Beni sakın bırakma annem..."

Diğ fırçalarından birinin yerinde olmadığını fark ediyorum her sabah. Yatağı boğ ama yine de odasının önünden geçenken sessiz olmaya çalışıyorum, akşam ders çalışmış uykusuz kalmıştım, uyandırmayayım diye.

Yaş ne olursa olsun, insan; içinde hep bir sevgi barındırır ve bekler. Uzakta bile olsak yaşadığımız sürece sevelimiz hep birbirine değecekleri. İçimizdeki boşluktan korkmadan, sevgiyle doldurarak geçişmek dileğimidir zamanı.

Başarılı bir Cumhuriyet Öğretmeni olacağından hiç şüphem olmayan kızmız:

Olmason yolunda ki güllerin dikenleri, hayatında keşkeler, dokunmasın, yaşantın gözünarlarına, zaman ve mekânın sonsuzluğunda güzellikleri yakutluk, hüznün mutuluk olsun. Olsa da yolun çatalı, aklın her zaman doğruyu bulsun.

Yaşamamış anların hüznünü yaşayan, sana duyduğu güveni mutluluğa çeviren, duygu ve düşüncelerini anlatmakta yetersiz ben; evren kadar gönlül zengin olsun sen...

Ateş ve Sen

Susabilmek neden bu kadar zor, tek bir kelime bile edemeliğin pençoğünde...

Neden bu denli acı verir, ciltler dolusu kitapta yazsan anlatamayacağın biriken...

Susma hakkını kullanıyorum.

Sevme hakkını ebediyete saklıyorum.

Ama ne sevgine inanıyorum ne de ebediyete...

Ne güneşler söniyor, içimi ısıtan her ateşte sönmeye mahkumdur...

Aşkının maden ocaklarından çıkar beni.

Yeter, körüklerle ateşimi.

Göçlerimden süzülen itfaiye erleri aciz kaldı bu ateşi söndürmeye

Nefesinin rüzgarıyla yaima bu ateşi...

Kalbimin etrafına ördüğün duvara kapı koymayı unuttuğum.

İçindeyim...

Sensizlik şaramı yudumluyorum.

Bedenim uyuyor, göz bebeklerim büyüyor.

Ama yanmaya devam ediyorum, bakışların düştüğü bir yağmur ormanı gibi

sırlıklam, sessizce ve usulca...

Dumanlara ve çiriltılara aldırma.

Susma hakkını kullanıyorum.

Sevme hakkını ebediyete saklıyorum.

Ama ne sevgine inanıyorum ne de ebediyete...

Ağustos

Bir topluluk ulus olabilmek için mutlaka eğitimciler, öğretmenlere muhtaçtır. Onlardır ki toplumun gerçek bir ulus haline getirirler.

Atatürk

Yusuf Öğretmen

Bundan dört yıl öncesinde bypass olmuştum, doktorum hayahı kurtarmıştı, sevgili doktoruma ve ekip arkadaşlarına müteakikim. Doktorum nasıl bir insandı, ismi cismi neydi, inanın hatırlayamıyorum. Sız hayatınızı kurtaran binlerini dört yıl gibi çok kısa bir zamanda unuttu, öğretmeninizi bir türlü unutamyorsunuz. Çalgılı gibi gelce de için esli hiç de öyle değil. Yusuf öğretmenimden ayrıldı tam tamına 55 yıl geçmiş, yamı asrık bir zaman, söylemesi dile kolay. Ben, bu kendi güzel, ruhu güzel, fikir dünyası güzel, öğretmenliği özel insanı hiç unutamadım. Nerede başarısız olduysam öğretmenimi sevgi dinlemediğime, nerede bir bir başıram varsa bunu hep öğretmenimin aldığım feyze bağladım. İlkokulda okuduğumuz yıllarda kelimenin tam

anlamıyla yokluk vardı, kıtlık vardı. 2. Dünya Savaşının sosyal ve ekonomik okuntlarını on yıl sonra da olsa görülebiliyor, hissedebiliyordunuz. Hiç unutmam, zilgi kullandığımızda hemencecek yırtılan sanı saman yapraklı defterlerimiz, bir de tüm yokluklara meydan okuyan bir öğretmenimiz vardı. Bizler dünyadan haberdik. Öğretmenimiz bizi dünyadan haberi yaptı. Sanıyorduk ki dünya sadece bizim yaşadığımız alan, bulunduğumuz ilpeydi. Dünya ve Türkiye haritalarımız vardı, ancak dağlar denizler, okyanuslar şehirler biraz olsun soyut kavramlar gibi gelirdi bizlere. İşte Yusuf Öğretmenimiz bizleri bu dar düğünceden kurtarıp ufukumuza açtı. Kıbrıs'tan mektup arkadaşları edinmemizi sağladı. Kıbrıs'taki Türk arkadaşlarımızla mektuplaşıyoruz, yeni arkadaşlar kazanmanın mutluluğunu yaşıyorduk. Uzaklar yakın olmuştı artık.

Sınıfımızda şiirler okuyor, şiir okuma yarışmaları yapıyorduk. İçine yaşadığımız tanıdığımızı sandığımız ilçemizi yeniden tanıyama, etrafımızı keşfetmeye başlamıştık. Hitit Krallığından kalma tarihi kaleminin olduğunu bizzat gezerek yaşıyarak öğrenmiştik. Müsamereler yapıyorduk. Selanik'i, Manastır'ı sanki el atarak yakalayacakmış. Atatürk çok yakınımızdaydı, sanki her derste yeni bağımızdaydı. Mustafa Kemal'in kokusunu getiren Manastırın ortasında var bir havuz, camının havuz diye bağlayan, Atatürk'ümüzün sevdiği şarkıyı öğrenmiş, çokkuyula söylüyorduk. Yusuf öğretmenimiz, bizleri 5. sınıftan mezun ettikten sonra, kendi isteğiyle görev yeni değiştirmiş, ilçemizden ayrılmıştı. Aradan yıllar geçti, arayışım sonuç vermiş öğretmenimin izine rastlamış, telefonunu alabileme mutluluğuna erişmiştim. Kendileri, emekli olmuş, Merin'e yerleşmişti. Bu görüşmemizden birkaç hafta sonra postadan içeri kibarık bir mektup aldım. Göndereni belli değildi, zannım öğretmenim zarfın üzerine süpriz olsun diye adını yazmamıştı. Zarfı heyecanla açtım, içinden üç fotoğraf ve küçük bir not çıkmıştı. Bu nota «resimdeki arkadaşlarınızdan tanıdıkların görüştüklerin varsa bana bildirir misin» diye yazıyordu. Fotoğraflardan birini kendisinin son haline, diğer ikisi 5. sınıf mezuniyetimize aitti. Topluca çekilmiş, öğretmenimin büyüttüğü bir resimdi. Benim ilkökul hayahma dair sadece ilkökul diplomasında damga pulu büyüklüğünde bir resim var, başka hiç bir resim yok. Bu resim, nice hayal denizlerine, nice ummanlara daha nerelere

nerelere götürürdü beni. Hüznü ve mutluluğu birlikte yaşadım. 24 kişilik sınıftan 14 arkadaşımı hatırlayabildim, hala görüştüğüm arkadaşlarıma bu resmi internet kanalıyla gönderdim, öğretmenim birkaç öğrencisine de böylece kavuşmuş oldu. Olayın daha da bir de devamı var. Günün birinde evime kargodan bir koli geldi, kimsden dersiniz, öğretmenimden. Bu gönül zengin, ruhu güzel insan Merin'de bahçecilik yapıyormuş. Kendi elleriyle yetiştirdiği «anasan, muz, armut, elma vs. den bir koli hazırlayıp bana göndermiş. Sevgiye dostluğa özleme vefaya bakar mızam. İlkokul öğretmenim şu an 80 yaşında, sağlıklı bir yaşam diliyorum kendilerine. Bana öğretmen öğrenci sevgisinin ne olup olmadığını bizzat yaşatarak öğrettiği için binlerce kez teşekkür ediyorum, minnet duygularımı iletiyorum. Bu ülkenin bu insanlarımız, gelecek kupaıların Yusuf öğretmenlere ihtiyacı var. Ben öğretmenimin megalasını 40 yıl boyunca gururla taşıdım, sizler de taşıyın. Yusuf öğretmenler artın, eksilmesin, okulların sınıfları kordonları Yusuf öğretmenlerle dolun taşon. Dünyamız aydınlanın, görev bilinci şahlanasın, sevgi çağlayansın! dalga dalga yayılın, vefa özeni görev ağılı, insan sevgisi neymiş anlayalım.

FIKRET KUŞÇUOĞLU

1948 yılında Adıyaman İli Beşiri ilçesinde doğdu. İlköğrenimini Beşiride, orta öğrenimini Adıyaman Lisesinde tamamladı. Erzurum Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünden mezun oldu. Daha sonra lisans tamamladı. Gaziantep ve İstanbul'da ortaokul ve liseelerde Türkçe-Edebiyat öğretmeni olarak görev yaptı. Milli Eğitim, Sevgi Çemberi, Yeni Dafe dergilerinde, çeşitli gazete dergi ve antolojilerde şiirleri yayınlandı. "Söz aktüel dergide" pariter kadrosunda yer aldı, 10 yıl boyunca bu dergide düzenli olarak şiirleri yayınlandı. 24 Kasım öğretmenler günü nedeniyle yapılan şiir yarışmasında (2004) İstanbul il birincisi oldu. 13 ekim ödüllü şiir yarışmasında (2010) birincisi oldu. Türkiye Edebiyatçıları ve Kültür Adamları Anıltopodisinde biyografisine yer verildi. 24 Kasım 2007 yılında 27 yıl süreyle okul müdürü olarak çalıştığı Küçükçekmece İlpeo Kumaal İlköğretim okulundan kendi isteğiyle emekli oldu. İlaem üyesi olup Eri ve 3 çocuk babasıdır. "Ayrayış, İki Kalacak, Çiçek Açtı Şiirler, Dışlanımı Aşın Yordu, Sevginin Adı Şiir, Sonbahar Yüzlüm, Umuda Yelken Aştık " isimli yedi şiir kitabı yayınlanmıştır.

ÖĞRETMENİM

Her bakışın ayrı bir renk desen desen
İlmeğin defterinde, hayatta öğretmenim
Sınımsız kucaklar kollan her kelimem
Yücelir göklere ilmini her öğrenen

Güller açan ayın gül bahçesi mektebin
Solmayan gül gülen her okuyan
öğrencin
Bahtı aydın eden bir güneşin
öğretmenim
Korkuyu yağları siler bağın sunan o el-
lerin

Ağır tan, dağlır sis, senle biter cehalet
Nura doğru sen de koş coş, hakkı öğren
öğret
Kardeş olsun halkım ganla dolun yurda
rahmet
Öğretmenim yarım yapar parlar yüzde
izzet

Abdullah BEDELOĞLU

Muallimler! Yeni nesil, Cumhuriyetin
fedakar muallim ve mürebbileri sizler
yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin
eseriniz olacaktır. Atatürk

Günün Çocuklar

Faruk ANBARCIOĞLU

22.Dönem Bursa Milletvekili
(Emekli Matematik Öğretmeni)

Silin göz yaşlarınızı be çocuklar
Ağlamayın böyle içli içli
Düşümüşünüz yine dudaklarınızı
Gözleminizde tomurcuk tomurcuk damlalar
Yakıymıyor da değil size hani...
Ağlamayın yine de ağlamayın be çocuklar
Silsiverin kazağınızın ucuna göz yaşlarınızı
Ağlatacakmız yoksa beni de
Dayanamam böyle içli içli ağlamalarınıza
Gülmelisiniz bize
Gülmelisiniz dünyaya
Ve gülmelisiniz yarınlarımıza...
Daha önümüzde ne uzun yıllar var
Ne büyük umutlar var.
Ağlamayın artık ne olur

Bilseniz bir, ne büyük aydınlık yarınlar var
Yarınları o yüzden büyütüyorum sizin için
Köşe bucak sakladım onları sizin için
Sakin ha bir daha ağlamayın
Geleceğin aydınlıklarını siz taşıyacaksınız
Siz boğacaksınız karanlıkları...
Küçükçük omuzlarınıza
Yarınları kocaman güzelliklerini yükleyeceğiz
Sakin ağlamayın bir daha emi...
Günün lütfen güzel yarınlar için gülün
Günün güzel günler için gülün
Günün güzel karanfiller için gülün
Günün tüm ağlayan çocuklar için gülün
Günün artık bir daha hiç ağlamayın emi...

Not: Sevgili öğrencilerimize sonsuz sevgilerle...

Unutmayınız ki cumhurbaşkanı bile
sınıfta öğretmenden sonra gelir.

Atatürk

**BAŞTA SEKTÖRÜMÜZÜN
CEFAKÂR
DERSHANE
ÖĞRETMENLERİN
OLMAK ÜZERE;**

Tüm Öğretmenlerimizin
ÖĞRETMENLER GÜNÜNÜ
Kutlarız.

Esenler'de bir tarih daha canlanıyor. Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampüsü sınırları içinde ye alan tarihi fırında restorasyon çalışmaları başladı. Çalışmalar tamamlandığında Esenler, Türkiye'nin ilk Ekmekçilik Okulu'na ev sahipliği yapacak.

Esenler'de tarih canlanmaya devam ediyor. Döneminin özellikleri değiştirilmeden restore edilerek halkın hizmetine sunulan tarihi mekanlara bir yenisi daha eklendi. Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampüsü'nde bulunan tarihi fırın, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından restore edilerek Unlu Mamuller ve Fırıncılık Eğitim Merkezi olarak eğitimin hizmetine sunulacak. Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampüsü'nde Unlu Mamuller ve Fırıncılık Eğitim Merkezi kurulmasıyla ilgili İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile Yıldız Teknik Üniversitesi arasında protokol imzalanmasının ardından yaklaşık 12 bin metrekare alan üzerinde kurulu tarihi fırının röleve, restitüsyon ve restorasyon çalışmaları başladı.

Yapılan tüm bu çalışmaların ardından Fırıncılık Eğitim Merkezi'ne dönülecek olan Osmanlıdan kalma tarihi fırın sayesinde artık Türkiye'de okullu fırıncılar dönemi başlayacak. Usta-çıraktan "eğitilmiş" dönemine Türkiye'de ilk defa böyle bir adım atıldığına dikkati çeken Esenler Belediye Başkanı M. Tefik Göksu da, "Bu okul aynı zamanda bir müze olarak da hizmet verecek. Böylece bir tagla iki kuş vurulmuş ve tarihi yapı da aslına dönmüş olacak. Artık fırıncılık sektörü de usta- çırak döneminden, eğitilmiş döneme geçecek ve Türkiye'de de okullu fırıncılar dönemi başlayacak. Buradan yetiyecekler, hem İstanbul, hem de Türkiye için büyük bir açığı kapatacaklar" dedi.

İstanbul Fırıncılık Eğitim Merkezi'ne lise mezunları alınacak ve iki yıl sürecek eğitim programı ile sektör içi hizmet eğitimine tabi tutulacak. İstanbul Fırıncılık Eğitim Merkezi 3 bin 500 metrekareli kapalı, 12 bin metrekarelik bir alanda kurulacak.

TÜRKİYE'NİN İLK EKMEK OKULU

BACK TO SCHOOL

OKULDAKİ İLK GÜNLERİM

Herika UFUK

— Annem elimden tuttu. Çarşıya gittik. Satıcıya:

— Kızım, bu yıl okula başlayacak amcası. Kızma güzel bir önlük seçmek istiyorum.

— Tabii, buyurun. Değişik modellerimiz var ve en kaliteli önlükler bizde...

— Evet, güzelmiz önlükleriniz... Kızım, beğendin mi bunu?

Anlamıyordum ki modelden falan, caplı olması yeterdi bana. Cebime koyacak bir şeylerim olurdu mutlaka. Param, mendirim, bilyelerim... Zaten önlükler o yıllarda kapkaraydı. Şimdiki gibi renk renk, model model önlükler yoktu ki!

Önlüğümü, yakamı, çoraplarımı, kurdelerlerimi o dükkândan aldık. Satıcı kurdela hediye etti iki tane. Teşekkür ederek ayrıldık. Hemen yanındaki ayakkabıcıya girdik. Siyah okul ayakkabılarımı da buradan aldık. Okula başlayacak çocukların fotoğrafı çekilmeleri gerekiyordu. Annemin eline sıkıca yapışmışım, O, nereye gidiyorsa ben de oraya gidiyordum. En büyük korkum, kaybolmaktı. Kaybolunca başıma gelecekler defalarca anlatılmıştı. Beni alıp iğneli fişçya atarlarmış, her yerim kanarmış. Bu korkuyla annemin eline daha da sıkı yapıştım.

Fotoğraf çekilirken poz vermeyi bilmediğim için Küçük Emrah filmlerindeki acıların çocuğu gibi boynumu bükülmüştüm. Fotoğraf hemen verilmezmiş. Heriz okula başladandan neler neler öğrenmiştik bu birkaç gün içinde...

Babam üç gün sonra elinde fotoğraflarımla gelmişti. Bütün evraklarını böylece tamamlanmıştı. Çok mutlu olmuştum. Artık okula gidecektim. Öğretmenim ve arkadaşlarımla olacaktı. Hem de çok arkadaş... Bir sürü...

Öğretmenimin kadın olmasını çok istiyordum. Kadın olursa annem gibi saçlarını okpardı belki

Çok dua ettim, dualarım kabul edilmiş ki

öğretmenim kadındı. Tahmin ettiğim kadıyla annem yaşlarındaydı. Garçi ben o zamanlar büyüklük dünyasına çok yabancıydım. Yaştan baştan anlamazdım ki! Öğretmenim bekârmış. (Daha sonra 3. sınıfa geçtiğimde evlenmişti.) İlk gün oyuncaklarımı okula getirmemizi istedi. Benim bebeklerim çok fazlaydı ama en çok taşbebeğimi severdim. Okula onu götürdüm. Ne olacağını merak ediyordum, hep evcilik mi oynayacaktık yoksa ablam gibi ben de yazı yazabilecek miydim? Bir süre evcilik oynadık. Son derse girdiğimizde öğretmenin tatlı bir sesle sordu:

— Kim şiir biliyor? Şiir okumak isteyen varsa pamağını kaldırsın.

Ben okula başlamadan önce bazı şeyler söylüyordum ama şiir miydi, tekerleme miydi bilemiyordum. Yine de pamağımı kaldırdım.

— Ben biliyorum öğretmenim!

Sınıftan ses çıkmıyordu. Kimse şiir bilmiyormuş. Tek bilen bendim, azıcık gururlandım ama gururlanmak dışında çok da heyecanlandım.

Öğretmenim, hizmetliden bir sandalye getirmesini rica etti. Beni kucaklayarak sandalyenin üzerine çıkarttı. O an ayakkarım yerden kesiliyordu. Öyle mutluydum ki! Demek şiir yüksek yerde okunmuş, diye düşündüm. Sınıf arkadaşlarıma başıma nazıkçe bir selâm verdim. Şiirimi okumaya başladım:

«Pırasa, pırasa,
Yaprağına kar yağsa,
Kızlar kocasız kalırsa,
İhtiyara yalvarırsa.»

Öğretmenim şakındı. Güzet bir şiir beklerken ilginç bir tekerleme iğitmeci kadıncağızu ne diyeceğini bilemez hale getirmişti. Benise takdir edilmeyi bekliyordum. Müriüvvet

öğretmenimin yüzüne bakarak okuduğum şiiri beşenip beşenmediğini anlamaya çalışıyordum. Öğretmenim, çabucak kendini toparladı. Şiiri bir daha okumamı istedi. Daha da coşkulu bir şekilde okudum. Bütün sınıf beni alkışlıyordu. Hizmetli, beni sandalyeden indirdi, ben de gururla sırama geçip oturdum. Çok mutluydum. İlk defa bu kadar kalabalık bir topluluk tarafından alkışlanıyordum. İçim içime oğmıyordu. Bu başarıyı mutlaka annemle paylaşmalıydım.

Yolda yürümedim âdeta uçtum. Eve girer girmez müjdem verdim anneciğime... Sınıfta şiir okuduğumu, alkışlandığımı söyledim. Annem de çok sevindi.

— Kızım, hangi şiiri okudun?

— Pırasa...

— Yavrum, o şiir değil ki tekerleme...

— Ama öğretmenim çok beğendi, beni alkışlattı.

— Aferin kızım, bir daha sefere başka şiir oku olur mu?

— Olan anneciğim...

Şimdi o günü hatırladıkça gülümserim. Öğretmenim bekârdı, yapı da o zamana göre birazcık geçmişti. Sınıfta üstelik öğretmenime en son okunacak şiir "Pırasa" idi. Öğretmenimin o anki tutumu çok güzeldi. Beni incitmemişti. Yıllar sonra ben de öğretmen olduğumda ilkökul öğretmenimi örnek almaya devam ettim. O anki davranış bütün hayatımı etkiledi, şiire ilgimi arttırdı.

Cumhuriyet erdemli insanların rejimidir.
MONTESQUEU

Orhan Afacan

SAVAŞA HAYIR

Kokuzuz, hem renkoiz sarmış her yanı
Mümkünse havadan" sâirini "ayır
Nasıl anlatayım yardım umanı?
Panjere kapılma, telaşa hayır.

Yürekleri yakan ne manzara
Bir damla zu olmuş bedenler nara.
Al'lanmış Hilale bağlama kara
Aglamak yok, figana, yağa hayır.

Olaçaktı askeri müdahale
Gözlemci raporu geloin de hele.
Bir hız ki can yetişmiyor ecele.
Katliamsız olan naa'fa hayır.

Her yerde yürüyüş, büyük mitingler.
Günlerce Akademik brifingler.
Nihayet dedi ki Modern Vikingler
"Katliama devam, savaşa hayır"

İlimde, bilimde, teknikte montaj
«»O bölge»» bu yüzden Deccala muhtaç.
Zulümsüz, ölümsüz her an avantaj.
Katliama devam, Savaşa HAYIR.

Fırat'ın altında ki yüksek Brent.
Deccalın beyinde korkunç Labirent.
İnsanın, insanlığın değeri bir sent
Katliama devam, Savaşa Hayır.

Alnı secededen kopmayan Müslüman.
Kur'an-ı anlasan, birde yaşısan.
Değerler değişir lehine inan
O vakit denecek ""Savaşa Hayır.""

ÖĞRETMENİM GİDERKEN

Ağışmış gözlerimiz
Kulaklarımız , sesini duymasa
Olmazdı .
Bir yerin vardı içimizde öğretmenim
Bomboş kaldı gittiğinde
Bizden bir şeyler bekliyordun
Sevgi gibi, saygı gibi
Güzel davranışlar umuyordun
Daha yeni alışmıştık öğretmenim
Donakaldık gittiğinde
Bir öykü anlatıyordun öğretmenim
Adı yağırdı
Bizi geniş zamanlara hazırlıyordun
Dar süreçlere sıkıyordun öğretmenim
Gittiğinde
Bir şiir okuyordun öğretmenim
Alev alevdi yüzün
Gözlerin ıskık ıskık
Uzaklara bakıyordun ta uzaklara
Elimiz kalemsiz kaldı öğretmenim
Gittiğinde
Zamanın bilemediğimiz yerindeydik
Bir masal anlatıyordun öğretmenim
Yağmur muydu,kar mıydı
Uğuyorduk
Yüreklarimizi ateşler sardı öğretmenim
Gittiğinde.

DEDE İRFAN ÇELİK

Öğrencilerine okuma isteği aşılamayan
bir öğretmen havada soğuk demir
dövüyor demektir.

H. Mann

O gizemli bağkaldığın ardında
Bulutlu bir havada
Sınfınmı içiğ yanadı gözlerime
Kocaman yüreğindi
Miniklik yürekleri ıpitan...
Kalıksız özvenlerinde
Tacma giymeli erdemim
Güvercin ötiğilerindeki ezgim
Yüreğimin yanık esidir öğretenim
Uğur tutanak kuyuları
Göç mevsimlerinde
İlk cemreyi muğtula A B C ile
Aynı aydınlıklara açtık kapıları
Aynı sevdalara...
Güneğin yüzü sana deniük öğretenim
Senin güneşe
Bakışlarla enir buz kalıpları
Kaç yürek gülümser zımf gazetesinde
Kaç yavru kuş uymayı dener kanat çırpı
Göklerinde
Tut ellerinden öğretenim
Bir tutam ıpık vir aydınlığından
Bir armağan gibi saklımın sıcaklığını...

GÜNEŞİNİZ MUTLULUĞUM OLSUN 'Köy Enstitü'lülere'

Yazgısına küs topraklarda
Birer serpeydiniz
Kalsuz kanatsız
akımlarla öyletirken zaman
Dağ bağlarında unutulmuş öğıldunus, kuz'dınız
Dolu tuttu bağkaldınız
Gün doğurmadık geceler
Karabulutları savutan masmavi sabahınız
Sancısıyla toprak ananın
Kasıklarından fırlayan ıpıkınız
Avuç avuç yıldız toplayıp gökyüzünden
Karanlığın yüzüne yüzüne ak'tınız
Keyfi yokken yıldızların
Gecelerde ay'dınız
İlk cemreyiğiniz baharı muğtulasın
Böz bulanık sularında Anadolu'mun

Belleklere ıyğan fenerdiniz
Ulusumun ak yazısı
Birer Yücel, birer İnan, birer Tonguç'tunuz
Çoksesli müziğiniz paslı kulaklara
Zemheride temmuzdunuz
Büyürken yürekte sancı
İtçiniz, ağı'tınız
Düzenbata taşı'tınız

Bir ulusun yüreğine köklendiniz şimdi
Toprak kokulu destanlara yazdık adlarımız
Kayaları yontarak dalgalarımızda
Dünden şimdiniz bugünlere
Ne ıpık yetti, ne ateş bitti
Korlandı kullenenler
Yüreğinizden alıyorum siz
Güneşiniz mutluluğum olsun!

Zübeyde Seven Turan

ÖĞRETMENLERİM

Ali Özdemir

Öğretmen - Yazar - Yayıncı

İlkokulu Bolu'nun Kıbrıscık ilçesinin müteva-
zı bir orman köyünde (Bölücekaya) okudum. 50
kadar öğrencinin olduğu minik okulumuzda Fazl
ve İbrahim öğretmenlerimizden ilk bilgileri alm-
dım. Okulda bir kaç sınıf bir arada ders görüyorduk.

1970'li yıllarda hep-
imiz çok fakirdik ama huzurluyduk...

Okulda bizlere Devlet tarafından, her
gün kuru üzüm, incir, süt, ekmekek verilirdi.

Önlüklerimiz kapakaray-
dı ama umutlarımız pırıl pırıldı...

İlkokul 3. sınıfa kadar elektrik ener-
jisinin ne olduğunu bilmiyordum. Dersle-
rime odanın bir köşesindeki ocakta ya-
nan ateşin önünde, gaz lambasının kör
ışığında, lüks lambasının tıslayarak yanığında
çalıştığımı sanki bugünkü gibi berrak hatırlı-
yorum. 1977 yılında köyümüze elektrik geldi...

Ortakokulu, şu an Türkiye'nin en küçük ilçe-
si olan Kıbrıscık'ta okudum. 1979 yılında ülke
siyasal şartların kavgaların içindeydi. Kimin
ne dediği belli değildi. Öğretmenlerimizin bazıları
«sağcı» fikirlerini, bazıları ise «solcu» düşünceler-
lerini açıklamaya çalışıyorlardı. O zamanlar ne oldu-
ğunu bilmediğim «faşist, komünist, sağcı, solcu,
ilerici, gerici, devrim, evrim, burjuva, proleter-
ya» sözcüklerini sık sık işitiyordum. Boykotlar,

kavgalar, itişmeler, protestolar, söylemlerle 1 yıl
çok kötü / verimsiz bir eğitim dönemi geçirdik...

1980 yılında 12 Eylül İhtilali (Darbe-
si) oldu. Okula huzur geldi. Eğitimcilerimiz sa-
dece derslerle ilgili konuşmaya başladılar...

1982 yılında yarım yamalak bilgi-
ler almış olarak ortaokul diplomasını al-
dım. O zamandan bu zamana aklımda ka-
lan tek insan tarih öğretmenim Zeki Işık Bey
oldu. Kendisiyle hala arasız görüşüyorum.

1982 yılında Bolu Endüstri Meslek Lise-
si Elektrik Bölümüne başladım. Mustafa Bey
(teknik resim), Ömer Bey (tarih), Meziyet Ha-
nım (fizik), Tomris Hanım (İngilizce), Muhtetin
Bey (elektrik), Hamdi Bey (elektrik), Nevzat Bey
(elektrik), Baseri Bey (matematik), Azmi Bey (çoğ-
rafya) gibi günümüzde emsali pek kalmamış
değerli öğretmenlerden faydalı bilgiler aldım.

O zamanlar Bolu ilinde üniversiteye ha-
zırlık dershanesi bile yoktu. Sadece Bolu Ata-
türk Lisesi bünyesinde açılmış, haftasonları
ders verilen bir kurs vardı. Maddi imkanlarımız
kısıtlı olduğu için oraya kayıt olamadım.

1985 yılında başladığım Marmara Üniver-
sitesi Teknik Eğitim Fakültesi askarı kıyından
okula çevrilmiş devasa vir bina idi. Atölyeler,
derslikler soğuk, iltici, bakımsız, uydurma, vira-

ne manzaralar ihtiva ediyordu. Orada geçirdiğim
4 yıldan aklımda kalan tek eğitimci sosyolog
Fahri Ünal Bey'dir. Kendisi ne yazık ki «düşünce
düşmanları» tarafından vurularak öldürülmüştür.

24 Kasım 2013
itibarıyla kendilerinden
ders aldığım değerli
öğretmenlerimin önünde
saygıyla eğiliyorum.

Milletleri kurtaranlar yalnız ve an-
cak öğretmenlerdir. Öğretmen,
eğiticiyi mahrum bur millet, henüz
bir millet adını alına yeteneğini
kazanamamıştır. Atatürk

İsmail Özmel

EĞİTİMCİLERE ÜÇ SORU

1- Türkiye'de kaç lise, kaç ortaokul var ve bu okulların kaçında (fizik, kimya, biyoloji ve benzeri) donanımlı laboratuvar var diye sormak geçti içimden. Bu laboratuvarlarda her ders yılı kaç deney yapılıyor, bu deneyleri kaç öğrenci takip ediyor ve derslerini laboratuvarlarda deney yapmak sureti ile anlatan öğretmene sağlanmış bir avantaj var mı?

2- Üniversitemizin fizik, kimya ve biyoloji bölümlerini seçen öğrenci yokmuş ve 71 üniversitede bu derslerin boş geçtiğini gazetelerde okumuşsunuzdur. Niçin boş geçiyor, buradan çıkacak mezunlara toplumun hiç mi ihtiyacı yok? Yoksa biz akli ilimleri saf dışı mı bırakmaya karar verdik, sormak içimden geçti. Cevap venilirse yanlışı mı düzeltirim.

3- Geçen on yıllık veya daha fazla dönemlerin sınav sonuçlarını tahliye tabii tutmak, milli eğitimdeki başarımızı veya başarısızlığımızı üzerine kafa yormak anlamsız bir gayret olarak yorumlanabilir mi? Çoğu zaman entipitten meselelere ne kadar çok zaman ayırmıyor, hatta kafa ütüliyoruz. Milli eğitim meselemizi nereye doğru gidiyor, gelişmiş toplumlarla ve onların düzeyi ile yarışan bir gelişme gösterebiliyor muyuz, yoksa üçüncü beğinci derecede önem arz eden noktalara takılıp kalıyor, birbirimizi kırıp geçimekten meselelere bakmaya zaman bulamıyor muyuz?

Milli eğitim meselesi kiminin kafasında açıklığa kavuşmamış, kiminin kafasında açıklığa kavuşmuş ve bağandan başıyana kopuyor. Öğretmenlerle konuşuyorum, mesele muallâk ve gıdık-pat kaygı verici, milli eğitim müdürünü dinliyorum her şey güllük gülistanlık. Öğretmenlerle bu konularda bir toplantı yapıp fikir alışverişinde bulunduğunuz mu diye soruyorum. Ne demek yapmaz olur muyum der gibi bir vücut hareketi ve "biz babamızın yanında ayak ayaküstüne atarak otur muyduk" diyor. Müdür, edabı muşaret üzerinde duruyor gibiydi. Onun gözünde eğitim ve öğretim meseleleri güllük gülistanlık bir meseleydi.

"Şimdi gelelim en taze sınav sonucumuza, son yapılan LYS'ye."

"Tabloda sadece bu yıl liselerden mezun olanların durumu gösteriyor. Parantez içindeki rakamlar o testteki soru sayıdır:

Matematik (50) soru sorulmuş bu sınavın 12,88'ine öğrenciler cevap vermiş.

Geometri(30) soru sorulmuş bu sınavın 4,54'üne öğrenciler cevap vermiş.

Fizik(30) soru sorulmuş bu sınavın 7,15'ine öğrenciler cevap vermiş.

Kimya(30) soru sorulmuş bu sınavın 11,21'ine öğrenciler cevap vermiş.

Biyoloji(30) soru sorulmuş bu sınavın 11,9'una öğrenciler cevap vermiş.

Türk Dili ve Edebiyatı.(56) soru sorulmuş bu sınavın 23,52'sine öğrenciler cevap vermiş.

Coğrafya-1(24) soru sorulmuş bu sınavın 9,34'üne öğrenciler cevap vermiş.

Tarih(44) soru sorulmuş bu sınavın 13,84'üne öğrenciler cevap vermiş.

Coğrafya-2(14) soru sorulmuş bu sınavın 4,68'ine öğrenciler cevap vermiş.

Felsefe Grubu(32) soru sorulmuş bu sınavın 7,96'ına öğrenciler cevap vermiş."

(Bu ayrıntı İsmet Berkan'ın Hürriyet Gazetesindeki 07.07.2013 günlü yazısından alınmıştır.)

Böyle puan alan bir öğrencinin sınıfı geçmesi mümkün mü? Başbakanlık Milli Eğitim Bakanlığı sırtından nasıl geçecek? Lütfen konunun uzmanları bu konuya bakınız, ilgilisiniz, öyle işler ballandırdığı kadar güzel gidiyor mu? Lütfen...

Bir öğretmen ebediyete hükmeden insandır. Tesirlerinin nereden biteceği asla bilinmez. Henry Adams

KASIMLAR AĞLAR ATATÜRK'E

Harika Ufuk Adana

İnsanlar, doğarlar, büyürler, bazen zamanlı bazen zamansız terk ederler dünyayı. Gelir, geçer ama geri döner her mevsim çünkü ölümsüzdür mevsimler... Hayatlar uzun veya kısa da olsa değişmez hiçbirini... Her yıl yeniden aynı sırayla karımıza çıkarlar. Hıyları da değişmez sola.

Kış; hep soğuktur. İlklerimize kadar işleyen soğuklar, yağmurlar, karlar, tipiler, boranlar ile gelir. Soğuklar, insanları ayırmaz aksine bir ocak bağında toplanmalarını sağlar. Çıtır çıtır yapıp üzerinde kestante pipirilen sobaların yenini yavaş yavaş kaloniferler, elektrikli sobalar, klimalar olsa da ıgite bu ısıdır ailenin sıcaklığını ve bağlarını güçlendiren...

Hemen arkasından gelen ilkbaharla doğa güzelleşir, açışlar ve ruhlar çiçek açar. Yemyeşil kirlarda açan bin bir renkli çiçekler, ötüyen kuşlar yaşamımızı da süsler, çevremizi de... Sebepsiz sevinçlerimiz olur. Her bahar tazelenen ağklar veya yeniden doğan ağklar... İlkbahar; neşedir, canlılıktır, umuttur, doğanın yeniden dirilişidir.

Yaz; özellikle öğrencilerin ve yıl boyu yoğun çalışanların iple çektiği tatildir, denizdir, dincinlerdir. Baharda çiçek açan ağaçların meyveye durma zamanıdır. Tatil, güneş ve denizi çağırırtsa da sarı sıcaklarda pamuk toplayanların umudur. Yazın çağış parı kazanarak kıyı rahatı geçirmekler amaç... Kimilerine ekmekçi, kimilerine tatili çağırırtsa da güzeldir yaz mevsimi.

Yaz biter, sonbahar gelir. Hava lar serinler, yağmurlar başlar, göçmen kuşlar terk ederler serinleyen ülkeleri... Sanki doğa hastalanmıştır, yapraklar sararıp dökülmeye başlar, rüzgârlar savururken yaprakları doğanın hüznü insanlara da yansır. Kimse bilmez sonbaharın neden bu kadar hüznü bir mevsim olduğunu. Ben biliyorum, sebebini öğrendim 10 Kasım anlatıldı bana her şeyi...

Sonbahar perihan olurken ilkbahar delişmen genç kızlar gibi süslü püslü, çem çakrak ve hatta

kıvrak bir çekilde her yıl hoplaya zıplaya gelir. Mini mini kuzularla çoğalarak, bin bir çeşit çiçeklerle, kelebeklerin kanat çırpışlarıyla neşe içinde ve kış cıvıltıları epliğinde muhteşem bir orkestranın geli gibi mağrurdur. Kış, insanları ocak bağında topladığı için gururludur. Sevincine göminde çıtırdayan odunların ısıtmasıyla mutluluğu ikiye katlanmıştır. Yaz; insanların tatil için iple çektiği güneş, kum, deniz ve bazarlarına da ıslayıcı çağırırtdığı için huzurludur.

Sonbaharın hüznüne kimse ortak olmaz, sanki istemeyiz geldiğini. Üstelik hep suçları Atatürk'ü elimizden aldın diye. Oysa sonbahar yaz tutar; büyük kurtarcının ölüm gününü yüreğinin derinliğinde saklar. Kasım ayı sellere dönüşen yağmurlarıyla ağır durur. Akarular başını taştan taşı vurmaktan kuşlar küser sonbahara "Seninle kalamayız, seninle olamayız." Derler. Kimse anlamaz derdini kasımların... Ağaçlar sağlarını bağlarını yolarken rüzgâr kamçıları açlarını...

Ben Atatürk'ümü çok severim. Sonbaharı da hatta kasımları da çok severim. Atamızı unutmayı, unutturmaya çalışanlara inat en çok direnen mevsimdir güz. Yetmiş dört yıldır gözyeşleri dindi. Atatürk ölmedi ki ölemeyiz ki! Ne demişti ulu önderimiz: "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır."

Sokrates'in sevdiğim bir sözü vardır: "İnsanların ruhları ölümsüzdür fakat dürüst insanların ruhları hem ölümsüz hem de ilahidir." ıgite bu nedenle sonbahara biralalım ağlayıp üzülmeyiz. Bizce düşen görevleri unutmamalı, unutturmamalı. Onun bin bir zorluk içinde kurduğu Cumhuriyet'e sahip çıkmalı. Kaybettikten sonra değerini anladığımızın kervanına yenilerini eklemeyelim.

"Büyükölük odur ki kimseye iltifat etmeyeceksin, hiç kimseyi aldatmayacaksın. Memleket için gerçek ilkönu ne ise onu göröcek ve o hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacak-

tır, seni yoldan çevirmeye çalışacaktır. ıgite sen burada direneceksin. Önünde sonsuz engeller yığılacaktır. Kendini büyük değil, küçük, araçsız hiç telakki edecek, kimse den yardım gelmeyeceğine inanarak bu engelleri aşacak, ondan sonra sana büyüksün derlerse bunu diysenlere güleceksin." diyor Atatürk. Başka bir konuşmaında ise: "Yorulmadan beni takip edeceğinizi söylüyorsunuz. Benim sizden istediğim şey, yorulmamak değil, yorulduğunuz zaman da, durmadan yürümek, yorulduğunuz dakikada da dinlenmeden beni takip etmektir." sözleriyle Atatürk'ümüz dinlenmeden onun izinden gitmemiz gerektiğini vurgulamaktadır.

"Ben düşündüklerimi, sevdiğime olduğu gibi söylerim. Aynı zamanda lüzumlu olmayan bir sözü kalbimde taşıyamıktıktan olmayan bir adamım. Çünkü ben bir halk adamıyım. Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemeliyim. Yanlışım varsa, halk beni tekzip eder. Fakat gımdiyse kadar bu açık konuşmada halkın beni tekzip ettiğini görmedim." Sözlerini de politikayla ilgilenen kışların kulak ardı etmemesi gerektiğini düşünüyorum.

O halde mevsimleri ve günleri suçlamak yerine önce kendimizi eleştirelim. Biralalım sonbahar ağlasın, biralalım sonbahar yasını tutsun Atatürk'ümüzün... Bizler ağlamayalım; öncelikle düşünelim. Atatürk'ü her 10 Kasım'da saygıyla anmanın yanı sıra ne kadar anladığımızı muhakeme edelim

Talebelerine öğrenme arzusu aşlamayan bir öğretmen, soğuk demiri döven demirci gibidir.

Horace Mann

Gaziosmanpaşa Belediye Başkan Adayı Hasan Tahsin Usta:

ADALET MEDENİYET SAMİMİYET ve VİCDAN ŞART

İsmail Denizhan İstanbul-Özel

Geçtiğimiz günlerde adeta bir gövde gösterisi sayılabilecek kalabalıkla Gaziosmanpaşa GÖ-PARK Tesislerinde tanıtım programı düzenleyen Hasan Tahsin USTA katılımcılardan tam not aldı.

Harita Yüksek Mühendisi olan ve 1985'te İstanbul Teknik Üniversitesi'ni bitiren Usta'nın mastırı kentsel dönüşüm üzerine.

25 yıllık bir siyasi geçmişle beraber, sosyal alanda kendisini her platformda gösteren Hasan Tahsin Usta'nın tanıtım programının konukları arasında mahalle muhtarları, sivil toplum örgütlerinin yöneticileri ve gençler çoğunluktaydı.

Karşımadaki aday adayları ile ilgili en ufak bir eleştiriye girmeyen Hasan Tahsin Usta, "Türkiye'de Büyük Usta, Gaziosmanpaşa'da Hasan Tahsin Usta" yazılı pankartların altında yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Gaziosmanpaşa'nın geçmişini ve bugün içinde bulunduğu durumu çok iyi biliyorum. İlçe olarak en önemli gördüğüm sorunlar

ulaşım-trafik-yeşil alan yetersizliği ve çarpık kentleşmedir. Ben iddia ediyorum ki bu çarpık kentleşme sadece ilçemizin değil İstanbul'un da en büyük sorunudur. Bu sorun kentsel dönüşümle aşılabilecek bir sorundur. Biz bunu yaparız. Belediyecilik alanında aktif belediyecilik ve mobil belediyeciliği mutlaka kullanmalıyız. Gaziosmanpaşa'nın 488 bin 268 kişilik bir nüfusu var. İlçemizde kişi başına düşen yeşil alan oranlaması 2 nokta 2 metrekaredir. Oysa bunun çağdaş belediyecilikte 8-10 metrekare olması gerekmektedir. Biz bunu sizlerden istediğimizi güc ve destekle ve sizlerle beraber gerçekleştirebiliriz. Bugün mahalle muhtarlarımız adeta bir belediye gibi çalışıyor. Bizim 16 mahallemiz var ve en kalabalık mahallemiz Karadeniz Mahallesi. Dürün mahallelerimiz için projelerimiz hazır. Muhtarlarımız istedikleri bilgiye anında ulaşabilecekler ve hep beraber Gaziosmanpaşa'yı ileriye taşıyacağız. Aktif belediyecilik ve mobil belediyecilik ile birlikte bu ilçe için kayınlmaz

olan kuruluş kentsel dönüşümdür. Kentsel dönüşüm etkinliklerine herkes katılmalı, adaleti bir paylaşım olmalı ve şeffaf bir belediyecilik anlayışı yerleşmeli. Ben sizlerle birlikte ilçemiz için büyük hedefler koyacak ve bu hedeflere sizlerle birlikte yürüyeceğim. Hükümetimizin verdiğini avantajı çevirmeli ve Gaziosmanpaşa'da yüzde 60-70 i Başbakanımıza hediye etmeliyiz. Biz 25 yıldır çözüm için projeler üretiyoruz. Ulaşım-trafik-yeşil alan ve kentsel projelerimiz hazır. Ben inanıyorum ki bir görev için liyakat ve ehliyet gereklidir. Ben ve bizler büyük ustamızla beraber Gaziosmanpaşa'yı ayağa kaldıracacağız. Çalışmalarımızda adalet – medeniyet – samimiyet ve vıcdan terazisinden hiç ayrılmayacak ve var gücümüzle çalışacağız."

Heykeltraş mermer ne ise; öğretmen de çocuğa odur. Addison

GÖNÜLLERDEKİ UNUTAMADIĞIMIZ ÖĞRETMEN

DİBÂCE
İlhan Yardımcı

Eğitimci-Muhammed-Sair-Radyo TV Programcısı

"SANATKÂR" denildiği zaman; modellere şekil veren maharet sahipleri ilk akla gelen şey olur. Halbuki; asıl sanatkarlar "Ruha şekil veren" lerdir ki, bunlar da öğretmenlerdir.

Dahhak: "Öğretmen asırlar aleminin aşılmaz şahıkalardan, sızıp sızıp bize gelen mânâların tercümanı ve varlık alemindeki sezilmez infiallerin sesi ve sözüdür. Onun sayesinde insan bulutlar gibi yükselir ve rahmet olarak yere iner" demekle, aradığı mesleklerin en mukaddes mânâsını öğretmenlikte bulur...

Gönüllerdeki unutmadığımız öğretmen, esas adıyla MÜALLİM, MÜREBBİ; doğum ile ölüm arası, bir ömür boyu hayatı ve hayattakileri şekle/şemâle, kemâle büründüren bir üstadır...

Vatanın, Milletin, Devletin, kültürün, geleceğin, millî ve manevî değerlere kadar programlarına rehberlik eden; ilim/ ifran, ahlak, iman, edep/ erkân ve muhabbet karakterini yücelterek ona ebedilik veren, yerdin göğe doğru taptaze solukları mihraklaştıran üstün vasıflara haiz muazzam bir varlık, gönüllerdeki ÖĞRETMENDİR...

Tahsil gören herkes bugünkü içtimai mevkisine kavuşmasının âmilini, hatırasını hümmetle anacağı öğretmeninde bulur. Beşer hayatında öğretmene üstün değer veren, saygı gösteren ve hürmet besleyen bir millet olarak anıldık. Bunun sebebini de; "ÖĞRETMEN"i bir devir, tarihi bütün atmosferi ile doğuran ideâl bir meslek sahibi olarak tanımamızda buluyoruz.

Gönüllerdeki öğretmen, bir idealin eserdir... Hamılan olgunlaştıran, madenleri saflaştıran, değersizleri elmaslaştıran manevî bir hamur

teknesi, gerçek bir dost, mürebbi ve ilim kapısıdır...

Perde ve cemiyete medyun, Melekleri, felekleri hayran bırakıcı meftun ve mazlum, zihinlerin haysiyeti ve şerefidir...

Gönüllerdeki öğretmen, bizim insanımız mimarı, mühendisi, pak yüreklerin gönül tahtının kurucusu, amansız düşmanların manevî vurucusu, Hakkın ve haklıkların savunucusudur... O, ümit ile korku arasındadır... Kibir, gurur, haset, kin, nefret, öfke onunla bağdaşmaz... Aldatma, aldanma ona yakışmaz... O, üstün karakter yapısına haiz, seçiyisi yüksek olan, öze/ söze layık bulunan mütevazı yardımseverdir... Onda tevazu hareketleri hakimdir.

Gönüllerdeki öğretmen; sadece Hakkın ve haklıların eminde olan, politika cambazlarının oyunlarına âlet olmayan, siyasi oyunlara gelmeyen, leş kargalarının ve devrim yobazlarının yanına üşüşmeyen dünyevi çıkar ve ihtiraslar yüzünden gerçekleri saptırmayan, Şöhret, şehvet, makam ve tüm menfaatleri tekmeleyen, her haliyle farklı olan, kimseyi ve körpe beyinleri yanı yollara sürüklemeyen, emin, güvenilir, itimat sahibi "Peygamber Vekili" olma makamında kalandır...

Tarihin esas malzemesi; gönüllerde yatan ideâl öğretmendir... Tarih O'nun omuzlarında yükselir ve yücülür... İdeâl öğretmeni olmayan bir milletin geleceği; sığ ve durgun bir gol gibidir, büyük ve geniş olsa bile iç açıcı bir görünümde değildir. Tarih bunun canlı misalleri ve ibret dolu olayları ile doludur. Romen Dyojen'i hüngür hüngür ağlatan, Antalya Kalesi'nde, barbar Haçlılara karşı göğüs göğse erkeğe dövüştükten sonra, elde ettiği esirlerin tümünü hürriyete kavuşturan Alparslan'ın adalet ve insanlığı, Bizans surları önündeki muazzam ve modern ordusunun gücüne güç katan ve O'na bir ileri çağın kapılarını açan, en ehemmiyetlisi gücüne güç katan Akşemseddinlerle temsil edilen ideâl ruh ve iman

kuvveti gönüllerdeki öğretmenin esenidir...

Eğitim Bir-Sen Genel Merkezi tarafından Türkiye genelinde hazırlanan yarışmaya katıldığım bu çalışmamla, unutamadığımız öğretmenlerimizden şair mızraları hatıra kalan bazı "Şair Öğretmen"lerin kaleminde öğretmen bir başka olur... Beklenen el, hasreti çekilen dil, canlara cınan gönül fedailer öğretmenler bir başkadır oya gibi işlenen şair mızralarında...

Yusuf Ziya Beyzadeoğlu "Öğretmen" şiirinde bakınız ne diyor:

"O bir mâna, madde değil

O kalemdir kılıç değil.

İdealler idealî,

O mürşittir, Nebî değil.

O fedakâr, mütevazi,

O tükenmez hazinedir.

O mananın kuyumcusu,

Mezaleler yakan değil."

Öğretmen Mehmet Yazıcı:

"Yurtta ve Dünyada barış

Kurmak için öğretmenim.

Cehaleti te onlardan,

Vurmak için öğretmenim.

Yurdumuzu baştan başa

Eğitimdeki uğraşa

Bilgisizlikle savaşa

Girmek için öğretmenim." Derken;

Evet; "Öğretmen Şairler" in öğretmenle ilgili şiirleri, nesirleri ve duyguları bitmez. En büyük, en çok eser veren öğretmenler, her nedense en gerilerde bırakılmış, kalmıştır. Sebebi ve hikmetinden sual olunmaz...

Yazımızı, Emir buhari İlkokulunda görev yaptığımız zaman kaleme aldığımız bir şiir ile bitirelim:

"Ben öğretmenim!...

Yarın kuran, ilmi kucaklayan, nefsinin hükümdarı, insanlığın hizmetkârıyım...

Ben öğretmenim!...

Uyuyan ruhlar bende uyanır, cehalet bende yok olur...

Ben öğretmenim!...

Tahsil ve terbiye benim eserimdir, asil rüyalar bende kanat bulur...

Ben öğretmenim!...

Eğitim ve Öğretimin anasıyım,

Bir ağaç yaprağının daldı duruşu gibi..

Mubarek ve muhteşem bir ananın yuva kuruşu gibi...

Ben öğretmenim!...

Nesiller esenim önünde toplanacak, her bir adım saygı ile anacak.

Ben onları, onlarda Milleti yükseltecek...

Ben öğretmenim!...

Arzunun yoldaşı, ilhamın kaynağı, hüriyetin kalesi bende yetipir.

"Fertleri" "MİLLET" yapan öğretmen benim;

“BEN ÖĞRETMENİM”

“Gönüllerdeki ideal öğretmenleri” selamlıyor, rahmete kavuşanlara Fatihalar gönderiyorum...

Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum. Hz. Ali

O AĞAÇ O KENT O SEVDA O ŞİİRE SENSİZ NASIL SİĞAR

Nezihe Altuğ 10.11.2013

Barış Erdoğan Şiirler

Kasımda aşk başkaydı, çünkü ölümsüz bir aşkı
hehrlatırdı. "o ağaç, o kent, o sevdâ, o şiire,
sensiz siğâr" diyen şair arkadaşım Barış Erdoğan'ın
dizeleyle, Atatürk'ü andık.

Çocuklar Büyük Allah'im 23 Nisanlarda

-Büyük Atatürk'ün büyük çocuklarına-
çocuklar büyük Allah'im
çocuklar Atatürk'üne aşk
tutarlar ellerini yol boyu
çkarlar aşküstetleri Antkabr'e
sohbet her zamankinden koyu
admlan bin bir ışıık

çocuklar çok büyük Allah'im
çocuklar korkunç
tutarlar ellerinden Anadolu'nun
çkarlar aşküstetleri yürekli göyünç
muhabbet her zamankinden uzun
admlan düşman için ürknüç

çocuklar bir yumak sevinç Allah'im
çocuklar bir yumak sevinç
koşarlar Atatürk'üne
karanlığı yarakak
dünyelan aydınlık
yarınlan aydınlık
dönülmez artık düne
admlan yüz milyon erinç.
barış erdoğan

Yazmak o çok söylenen basmakalıp
deyişle bir yolculuğa çıkmaksa eğer, yazmak
mutluluğu da, yolculuk boyunca karşınıza
çıkveren bu yol arkadaşlarını kendi dünyamıza
kazanabilmenin sevincini olmalıydı.

Büyük Atatürk'ümüzün bu ülke için Atilla
İlhan'ın söyleyişle, iç içe "üç büyük eylem'i
vardı: Emperyalizme karşı kurtuluş savaşı",

"pedişehe karşı demokratik devrim" ve "toplumun
millet aşmasına dönüştürme". İlk iki aşamanın
arkasından Cumhuriyet kurulduğunda, bir millet
yeretmek da için içine girdi. Tarih, din, ekonomi,
yığınla sorun, bu süreçte ortaya döktüldü. Asıl
gerçek Anadolu'nun tarihine bakarken bizden
önce yerleşmiş halklarla karışmıştı. Ermenilerle,
Kürtlerle, Süryanilerle, Rumlarla... Östelik daha
da eskilere, ta Hititlere, Urartulara kadar giden bir
uygarlık geçmişimiz vardı. Cumhuriyet bu zengin
mirasa sahip çıktı. Dil, bir ulusun varlığında tarih
kadar önemliydi. Dilimizin ve edebiyetimizin Arap ve
Fars etkisinden sıyrılması, Osmanlıcanın çözülüşü,
Millî Edebiyatı gündeme getirmişti. Eğitim işte bu
dili de kullanarak, demokratikleşme sürecinde yeni
kuşakları tepeden tırnağa laik yetiştirmeye başladı.
Bir kültür devrimini yaparak bütün bu öğelerle,
Anadolu hümanizmasının çok öncelerden tutmuş
alevini canlandırmak, onu evrensellikle kucaklamak
"yurtta barış, dünyada barış" ilkesi bu savaştan
başka bir şey tanımamış bir ülkenin tarihinde
apeyn bir yenilik getirdi. Bu yenilikler Atatürk'ün
saçan Barış öğretmenleri yetiştirdi. Şair ve edebiyat
öğretmen Barış Erdoğan'la yaptığım bir söyleşimde:
"Şiirin bilinen en eski simge adı "Homer"dir. Homer
ne kadar Anadolu'dur?" sonuna çok anlamlı bir
cevap vermişti. "Homeros Anadolu'dur, toprağımdır;
düm değıtse de rüzgânımdır, esen yelimdir, başka
destanımdır. Biliyoruz ki, ölümsüz yaptığında, Homer,
Akhilleus'tan değil, Anadolulu Hektor'dan yanadır;
Tıpkı Mustafa Kemal gibi. Ve biliyoruz ki Anadolu
hallo, tarihi ve uygarlığıyla bölünmez bir bütündür.
Anadolu'da ben buna "yereldeki evrensel" derim
hep. İşte böyle bir kucaklamayı önemsemeliyiz.
Salt Batı örneğinden esinlenmeyi değil, "bizim
olan"ı sahip çıkma bilinciyle geleceğe taşımayı
amaçlamalıyız. Son otuz yılda önce yavaş yavaş
sonra artan bir tempoyle "yeni dünya düzeni"nin
yeşemirizmiş, sanetimiz, siyaset yeşemirizmiş
biçimlendirdiğine tanığız. Gizemlilik, akıl dışılık,
absürt, kaos... Gibi kavramlarla önümüze konan,
sözüm ona insanın karnasına içindeki saçmalığını
anlatan söylemlerle karşı karşıyayız; bu yüzden

de onlara göre her şey ama her şey sadece bir
"kumaca" olmalı. Yagboz yöntemiyle, bilgisayarın
olenekleriyle oluşturulan bir yazın..." Dershanelerde
lise son sınıf öğrencilerini üniversiteye hazırlayan
edebiyat öğretmenisiniz. Diyelim ki öğrencilerinizde
birtakım bir "şir etöyleniz" var. Nasal bir ders programı
yapar ve uygulardınız sorusunun cevabı ise daha da
anlamlydı: " Müfredatı hiç beğenmiyorum. Güzel
Sanatlar Akademilerinde resim eğitiminin müfredat
programına benzer bir program uygulardım. Resim
eğitimi görenler nasıl sanat tarihi okuyorsa, bizim
atölyede de bir şiir tarihi dersi ile şiirin imal edilen
bir şey olduğuna ilişkin şiir tekniği dersi koyardım.
Söz ve anlam sanatlarıyla birlikte özellikle mecaz
derslerine daha çok önem verirdim. Nasal ki resim
atölyelerinde bir ressamın tablosu ortaya konur
ve öğrencilerden onu kopya etmeleri istenirse ben
Baudelaire, Paul Valery, Stephane Mallarme, Ahmet
Hegim, Yahya Kemal, Nazım Hikmet, Ahmet Hamdi
Tanpınar, Cahit Sıtkı Tarancı, Behçet Necatigil, Necip
Fazıl Kısakürek, Özdemir Asaf, Fazıl Hüsni Dağlarca,
Cemal Süreya şiirlerini vererek o şiirlerdeki
sözcükler kullanılarak şiirler yazmalarını isterdim.
Şiirin sesi, ahenği, konusunda, dilbilimi ve semiyoloji
derslerini de koyardım." sözleri ve

İzmirim, Atatürk'ün ışıklım

izmir çatılmış aşkır kabuk kabuk
cen işre alsancak'tır, gönül üzre al sancaktır
dalgalanan

nezi gelinim, koymuşda

izmir avucumun içinde göztepe'dir göz göz
sana sunduğum ışık, seni havelandırdığım tepre
rüzgarlı

kadifekele'm örtündüğüm

izmir morluğuna kına yektığım yavuklumdur
narlıdere'de

belikçim, takasına atlayıp kaybolduğum

kızına vurduğum memleket

izmir desenli kılımdır ilmek ilmek,
karşıyaka'mdır

hem bu yakam hem karşı yakamdır sahilinde
güvancin topladığım
yenlendiğim, demlendiğim

izmir gevurun kızdır bana üçkuyular'da
ardından sektiğim, ardından mızralar
döktüğüm, öldüğüm
tocuna bulandığımdır eteği pirüpakım

izmir kerabağlar'ında eğueto incirim,
bumumda akasya
gölgesinde seviştığım rüya
ben öldüm bittim

izmir'im, kemalpaşa'm, demeğimdaki tadm,
urla'm

sincap sekiği balçovelim, mektubumdaki
hürem'im, dilber'im

kızın kadim, böğürtlen dikanlüm, öfkeli
ginganam

izmir çeşme'mden akan duru suyum,
yumurtalı menemen'im

yok yok aklıme alan sökelim
yahu ben hanginizi sevmeyeyim
izmirli'm, atatürk'ü ışıklım
banış erdoğan

Dizelan bir ülke için şairlerin önemi bir kez
daha anımsattı. Bu dizelanıyla şair çok önemli
bir noktaya dikkat çekmişti: çünkü güçlü bir
imparatorluktan geriye kalmış olmanın hüznünden
kurtulmanın en kestirme yoluyla istanbul'u

Atatürk'le anmamak... Şu aralar yeniden
yapılanmayla oluşan yıkım,
kayıp ve yoksulluğun
acılarının geliştirdiği bir
şehre duyulan hüznün,
şaire yarınması,
istanbullulara, yeni
yenilgilene o yoksul
ve büyük kentlerin,
çaresizliğinin, insan

yığınlarının bir beklüye yetebildi hüznün oluğu
duyguyu ve başka yoksulluk biçimlerine bir
göndermeydi. Büyük kentler, uzaklıklara hap
olduğundan daha büyük görünür, olduğundan
renkli, olduğundan mühim. Büyük kentlerden
binde hızdan başı dönerik yağayan biri, küçük bir
şehre gittiğinde içini hafif köbrü bir hüznün kaplar,
"burada nasıl yaşıyorlar?" der. Senki küçük yerde
yapılacak hiçbir şey yoktur gibi gelir ilk zamanlar.
Bütün vahşetine rağmen büyük kentte yapama
şansı daha fazladır. Küçük kentlerde hayata
tutunma hikâyeleri ise daha trajiktir. Atatürk'ü
İzmir'le anmak çok etkileyiciydi. Çünkü yıkılmış
büyük imparatorluklardan geriye kalan büyük
batı şehirlerinde olduğu gibi tarihi anıtlar, eski
eserler bir müzede gibi korunup gururla övülen
sergilenen şeyler dağıldı istanbul'da. Şairler
her zaman güncel olayları izleyip dönemlerinin
belirgin olaylarını dile getirdiler. Dikkatli,
uyenk gözlemcilerimiz, anlayışlı olabildiklerini
gösteren eleştirmenlerimiz onlar. Şiirle
geçmişin algılanması, efsane ve hayranlık ile
kanyon. Şiiri dinlerken, imgelerden, seslerden
dilin ahenginden etkileniriz. Bazı sözleri anlarız,
bazılarını ise anlayamayız. Bu gizem dalgaların
durur. Bu gizemi yakalamaya güçsüzsüksek,
şiri yeniden okumamız, uzun uzun yeniden
dinlememiz gerekir. Ancak her zaman gözümüzden
açıklanmayan bir kıyam kapar, şiri bizi bir yandan
eğlendirir, bir yandan da özellikle yakalamaya
çalıştığımızla büyüler. Bu kaçıp ve yetenek
gösterme devrinde, şiri anlamı hiçbir zaman
olduğu yerde kalmaz. Şair, ilhamıyla, düşleriyle,
müslâkâbiyle ve bedenıyla şiri yaratırken, felsefeci
yaratılanla ilgilenir ve şairir.

Şimdi istanbul'da Yağmur Yağıyordu

şimdi istanbul'da yağmur yağıyordu şiri adına
bir sözcüğü islatarak üsküderde
mıhr ü mahın duası döktükürken sinen
minerelerinden

Öğretmen bir kandile benzer kendini tüketerek başkalarına ışık verir.

çocukların uykuda
çınlayan bir balığın kulağı
kurulanırken günahlar

gimdi izmirde belkonlara çay taşıyordur
öyleyerek
körfezi bir uzundan görmek çare
dümlemiş anları yatırmadan günün
menüsüne

soğukları boğaltmak elzem
dil kaskları gerilmiş
çıkamaz sokaklarda yanık kalır fışıldamalar

gimdi ankarada kabuğuna çekilmiş insanlar
uyumakta

hesap kitap işleri siyasete kurban
öcödenlann ara katları boğuşunu süzüyor
yeni aynı öykülere bilmiş insan yığınları
kendi türküsünden habersiz
başka parkları mırıldanıyor

ulu cami için verse uzun uzun dualar okuam
bildiğim

yarım kalmış hikayeler dün
yeşil taraflarında döküldüm sevgilere küt

aramasam

bir ışık beklerim belki yanmaya
sırtına yüklenip durur uludağ, taşıyamam
son cemanlı kılıcı boğrümdeyken

gimdi toprağını kaybetmiş bir çarın
mırıldanmaları var
tedirginliğine sarı yetmez, pancuman
gerekiz

yazdıklarında yeni icatlar arar
yeni dizeleri şeftali dalında olgun meyve
sevdaını kurumuş bozkırda
yeğertsos imamları gözler
Baş Erdoğan

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Beş Şehir" i gibi
dizeleri; İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Konya
şehri, hem güncelin hem de tarihin denizlikleriyle
gözlemicinin önünde. Gözlediği gibi hep kendinden
kaçma telaşında insan, başkalarının film gibi
izlediği hayatından görmek istemediği sahneleri
çıkartma derdinde. Modası geçti diye giysilerini,
aygırlarını bu yüzden çok çabuk elden çıkarıyor.
Bu yüzden taşıyor, ev, muhit, iş değiştiriyor şehir
şehir doluyor. Eski arkadaşlarıyla sokuje ait olan
ne varsa irtibat bu yüzden kayıyor. Çevreci değişirse
bambaşka bir hayata başlayacağına inanıyor. Bir
şey yok sayıldığında sadece yok sayılmış olur,

yok olmaz ki, ama bütün bunların temelsiz, işe
yaramayacak bir çaba olduğu da söylenemez. Yok,
edilmeyen anılardan uzaklaşmak için yapıyor
çoğu zamanda, ama tarih yasanın hep yazıyor
yazdıyor. Oysa felsefeci anlamak ister, şeylerin
nedenini, nasıldır, ölümlü yazgısını anlamak ister.
Her şeyi birbirine bağlamak, boğlar ve çölülere
bir bütün oluşturmak ve her yerde anlam bulmak
ister. Şiir onu büyüler ve çoğunlukla da tüketip
bitirir. Tüketilip bitirilmeyeni tüketip bitirilmeyi
çalışmak, istemek tüketip bitirir kişiyi. Şiirin
gizemi de gerçekte tüketilip bitirilmeyencik
tıpkı Atatürk'ün yaptıkları gibi, "o ağaç, o kaktüs,
o sanda, o güre, seniz nasıl ağar, Atatürk'üm,
İstanbul'um" diyen Baş Öğretmenlerle unutmamak
unutmamaya, çünkü büyük Atatürk'ün büyük
çocuklarıyız bizi

Ördüklerimizin kazandığı zafer, sizin
eğitim ördüklerimizin kazandığı için
yol açtı. Gerçek zaferi siz, öğretmenler
kazanacaksınız. Bunu beğenacağınızdan
kuşkuum yoktur. Sarılmaz bir inançla
ben ve arkadaşlarım sizi gözeteceğiz...
Sizin karpışacağınız tüm engelleri
kuracağız. Atatürk

GENÇ HAYAT VAKFI

GENÇLERİN HAYATINA DOKUNMAYA DEVAM EDİYOR

Beyza ZAPSU: Kendisini ergenlik dönemindeki gençlerin ve çocukların hayata aktif katılımı adına vakfe adanmış, bu adanmışlığın mutluluğunu vakif etkinliklerinde bulmuş ve yannın Güçlü Türkiye'nin yolunun gençlerin geçtiğinin bilincinde, sade, içten, yalancısız-dolancısız, abartısız bir yağanın sembolü ve Genç Hayat Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı.

UĞUR GÜLDERER: Vakıf başkanının yol arkadaşısı ve gönüllüğü. Aynı amaç doğrultusunda çarpan kocaman bir yürek sahibi. Karşılaşsın sevinmenin yücelik olduğunun bilincinde Genç Hayat Vakfı Genel Müdürü.

Sezen ENGİZ: Vakfın genç, dinamik İletişim Koordinatörü. Vakfın beğenilerini anlatırken gözlerindeki mutluluk parıltılarını yüz mimiklerinden de okuyabildiğimiz bir isim.

Yukarıda sizler adına tanımlayabildiğimiz bu üç isim konuştuk geçtiğimiz günlerde.

Genç Hayat Vakfı bugüne kadar 20 binin üzerinde gencin hayatına pozitif anlamda dokunabilmiş bir

vakıf. Özellikle gönüllülük esasına dayalı öğretmen işbirlikleri ve resmi makamlarla sosyal paydaşlık etkinlikleri (Bakanlıklar ve Bakanlığa bağlı Müdürlükler, Yerel Yönetimler gibi) onları ergen gençlerin yoldaşı yapmış durumda.

İstisare ve ortak aklı beğeninin aynı gören ZAPSU'nun önemli bir özelliği de kurum ve kuruluşlarla olan işbirliklerine açık olması. Uğur Güldere ile Vakfın ilk kurulduğu günden bu yana yol arkadaşlıkları devam eden Beyza Zapsu ve Uğur Güldere, sorunlarımız karşılayıcı içtenlik ve samimiyetleri ile şu bilgileri verdiler.

Beyza Zapsu: "Küçük çocuklarla ve gençlerle ilgili pek çok çalışan kurum olduğuna gördük Vakfı kumadan. Ama 11-18 yaş arası ergen gençlerle ilgili pek çalışma bulamayınca bu dönemle ilgili çalışmalar yapmaya karar verdik. Bu dönemi bir tünele benzetiyorum. Ebeveynler çocuğun ergen yaşa gelecek ve bu tünelin bağından girecek ve çok gülmeye sonundan da çıkacağı dönemi bekliyorum derler. '0

DÖNEMDE GERÇEKTEN ÇOCUKLAR NELER YAŞIYORLAR, EBEVEYNLER NELER YAŞIYORLAR VE ONLARA NASIL DESTEK OLUNABİLİR, ONLAR NASIL GÖRÜNÜR KILINABİLİR? İşte bizim sorunlarımız bunlardı. Bütün bu araştırmaları ve gerekli yerlerle görüşmeleri tamamladık ve eğitim içtenlikleri oluşturduk. Vakıf kuruluş stratejimizi 'gençlerin görünür olması' üzerine oluşturduk."

BİZ MODEL OLUŞTURAN BİR KURUMUZ

"Biz hem model oluşturan hem de oluşturduğumuz modellerin müfredatına girmesi yönünde çalışmalar yürüten bir kurumuz. Gençlik araştırmaları yapıyoruz. Bunları yayınlıyor ve araştırmalarımızın sonuçlarına göre tespit ettiğimiz konularda projeler gerçekleştiriyoruz.

Şu anda toplumsal cinsiyet eğitimi ve şiddetle ilgili konularla ilgili çalışıyoruz. Gençlerle çalışmamızda gördük ki her aşamada öğretmenler var. Öğretmenlere yönelik olarak verdığımız eğitimlerle

Öğretmeni Anlamak

gördük ki öğretmenler bu eğitimlerden edindikleri bilgileri sadece belli projelerde kullanıyorlar. Aldıkları beceriyi her yerde kullanıyorlar. Geni bildirimlerden de gördüğümüz kimya öğretmeni kimya dersinde, matematik öğretmeni matematik dersinde kullanıyor. En önemlisi de hayatlarının her alanında kullanıyor olmaları. Öğretmenlerden aldığımız geni bildirimler bizi çok mutlu ediyor.

Projenimizde öğretmenlerin gönüllülüğü esastır. Genç Hayat Vakfı eğitimleri çok eğlenceli ve verimli geçiyor. Okullara bizim eğitim eteklinlerimiz veya projelerimizle ilgili bir duyuru yaptığında artık fık ekip bize geliyorlar."

ÖĞRETMENLERİN HER BİRİ ÇOK ÖZEL VE BİZİM İÇİN ÇOK DEĞERLİ

"Gençlere kim dokunuyorsa bunun bir ayağında öğretmenin, bir ayağında ailenin, bir ayağında polisin, bir ayağında da yağının olduğunu görürsünüz. Biz öğretmenlerin velilerle olan zorluklarının da farkındayız. Bu konuda eğitim içerikli geliştirdik ve modeller uyguladık. Öğretmenlerin velilerle olan ilişkilerini güçlendirmeyi yine gençleri güçlendirmek amacıyla önemsiyoruz."

Uğur GÜLERER: "Gençlerle çalışırken öncesinde öğretmenleri kendilerine döndürmeye ve 'Ben kimim, neyim?' sorularını kendilerine somalarını istiyoruz. Böylece kendi potansiyellerini farkına varan öğretmenlerin ve öğrencilerin yöntemleri zamanla değişiyor. Sonrasında, kalıpların dışına çıkabilen öğretmenlerin öğrenciyle, veliyle, idareyle ilişkisi ve iletişimi farklı bir boyama geçiyor. Özellikle öğrencilerle kurulan ilişkiye birlikte, öğrenciden bekledikleri saygıya da fazlasıyla görüyorlar. Hem saygı hem de saygı geliyor aralarında."

Beysa ZAPSU: "Ben aile yapısının ne olduğunu bilen biriyim. Toplumda ne varsa o ailelerin içerisinde de var. Gençlerde giddetlinin olağan bir davranış olarak algılanması, toplumun algısıyla ilgili. Biz aile içi giddetle de araştırdık. Çocuğa Karşı Aile İçi Giddetlinin Önlenmesi isimli projemizde yaptığımız araştırmaya göre, son bir yıl içerisinde aile içi giddetle maruz kalan ya da tanık olan çocukların oranı yüzde 70'leri buluyor. Tabi burada belirtmeliyim ki, giddet sadece fiziksel olarak algılanmamalı. Birini aşağılama ya da mahrum etme de sözel giddetlin bir biçimidir."

Yeni bir giddet araştırmamız var. Gençlerin birbirleri arasındaki giddet ilişkisini ve özellikle de bu bağlamda sözel giddetle inceledik. Gençin gence yaptığı nasıl bir giddet var? Araştırmamızın sonuçlarının en kısa zamanda sizlerle de paylaşacağız."

Gururla söyleyebilirim ki, Vakfı olarak 20 bin gencimizin hayatına pozitif anlamda dokunmuşuzdur. Genç merkezli alırsak ve gencin etrafındaki aileyi, öğretmeni, yargıyı kırsak herşeyi bir bütün olarak düşünürsek, bu sayının yüz bine yaklaştığını belirtebilirim."

Bir insanı anlamak, onun yaşadıklarını bilmekten geçer. Empati diyorlar hani, kendinizi karşınızdakinin yerine koyup ne yaşadığını, ne hissettiğini anlamaya çalışırsınız. Peki bizler empati kuruyor muyuz? Toplum olarak öğretmenleri anlamak için bir gayret gösteriyor muyuz? Yoksa, öğretmenleri 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde hatırlamak bizim için yeterli mi? Aslında sorduğum sorular kendi içinde cevaplarını da veriyor.

Toplumların maddi ve manevi refah seviyesine ulaşmasında, hiç şüphesiz ki en önemli meslek grubu öğretmenliktir. Çünkü, diğer mesleklerin hepsi bu meslek sayesinde var olmuştur. Nice doktorları, mimarları, hakimleri, siyasetçileri yetiştiren eli tebegirli öğretmenlerdir.

Çok uzun yazmayacağım, çok derin tahlüllerde bulunmayacağım. Bu konuya uygun bir söz ile bitirmek istiyorum.

"Eğer bir doktor, avukat ya da bir dişi ofisinde aynı anda farklı ihtiyaçları olan, bazıları orada olmak istemeyen, sorun çıkaran 40 kişi ile yardımcı olmadan 9 ay boyunca her biri ile profesyonelce ilgilenmeye çalışırsa belki o zaman öğretmenleri anlayabilir." (Donald D. Quin)
Öğrenciyi Anlamak

Öğretmenleri anlayalım da öğrencileri anlamayalım mı? Hatta onları deha çok anlayalım, empati kurmakla kalmayıp; sempo-tide duyalım. Toplumun en dinamik kesimi öğrencileri anlamak sosyal dokumuzun önemli unsurlarındandır. Bu nedenle insanlar için okul hayatı, önemli serüvenlerini yaşadığı döneme karşılık gelir.

İşinin sadece öğrencilik olduğu

zamanlar, en güzel günler olduğunu; ne yazık ki daha sonra anılmaz. Öğrencilik yapmış olanlar bilirler. "Eğitim ve öğretim yaşamının en unutulmaz anları, sınavlardır". Her şey unutulsa bile sınavları unutmak pek mümkün olmaz.

En çok da ilkökul öğrencileri sınavların heyecanını iliklerine kadar yaşarlar. Özellikle okuma yazma öğrendikten sonra girilen ilk sınavın tatlı heyecanını gözlerinden rahatça anlayabilirsiniz. Ortaokul bittiğinde liselere giriş sınavı, lise bittiğinde ise üniversiteye giriş sınavları artık hayatımız için karar anlarının yaşandığı zamanlardır. Sınav maratonu burada bitiyor mu? Elbette bitmiyor.

Sınav basamaklarını tek tek aşp üniversiteye giren öğrenci için vize ve final haftaları oldukça gergin geçer. Üniversite öğrencileri için sınav haftaları, fotokopiler için de bayram haftasıdır. Uykusuzluk rekorlarına imza atılan hafta vize ve finalleri Vize final haftası sonrasındaki buluşmalar ise işin belki de hatırlanmak istenmeyen en kötü anları oluyor. Elbette harçlıkla ilgili küçük detayı saymazsak.

Şüphesiz öğrencilerin birçok sorunu var. Sınavlardan yola çıkarak öğrenci sorunlarına dikkat çekmek istedim. Öğrenci sorunlarını bu alana sığdırmak mümkün olmadığı gibi kitapları sığmayacak kadar çok. Anlaya bildiğimiz kadar öğrencileri de anlayalım.

Vural Gündüz

Geçtiğimiz sayımızda

“ETİK DEĞERLER YİTİRİLMEMELİ”

üst başlığı altında Tomurcuk Dershanelerinin Okyanus Kolejleri ile ilgili addıdalarına ve suçlamalarına yer vermiştik.

Cevap hakkı kullandırma adına görüşlerine başvurduğumuz Okyanus Kolejleri kurucu sahibi Orhan Üzbey adına kurumsal iletişim sorumlusu Pinar SÖNMEZ'den aşağıdaki iletişimi aldık.

Cümle düşüktükleri olsa da dokunmadan olduğu gibi yayınlama ve tarafsız yayıncılığımızın göstergesi olarak olduğu gibi yayınlıyoruz.

Merhaba Adnan Bey,

Yukarıdaki mailde yazılanlar aynen doğrudur.burada dikkatten kaçan önemli bir nokta bulunmaktadır.normalde okyanus kolejleri dışından alacağı öğretmenlere nisan ayının sonunda başvuru yapanlara sınav uygulaması yaparak ön eleme yapar daha sonrasında bu sınav sonuçlarına göre haziran ayında mülakata çağınır.öğretmenlerin eğitim bilgisi yeterli alanlarla sözleşme haziran ayında imzalanarak kadro tamamlanır . yukarıda adı geçen öğretmenimiz müfettiş aracılığıyla okulumuza başvuru yapmış fakat ihtiyacımız olmadığı için alınmamıştır hatta referansla geldiği için başka bir etüt merkezine yönlendirme yapılmıştır.müfettiş aracılığıyla gelmiş olmasına rağmen tüm öğretmen

alın aşamalarına tabi bulunmuştur.okulların açılmasına 3 hafta kala süpriz bir şekilde bahçelievler şubesinin alınmasıyla birlikte ekstra öğretmen ihtiyacı doğmuş olup ,bize başvuru yapan tüm adaylara geri dönülerek herhangi bir kurumla anlaşmadıkları takdirde görüşme yapılabileceği bilgisi paylaşılmıştır. yukarıda adı geçen öğretmenimizin beyanı üzerine herhangi bir kurumla anlaşmasının bulunmadığı okyanus kolejleriyle paylaşılmıştır. keza yukarıda adı geçen dersaneyle herhangi bir sözleşmesinin olmadığını kurucusuda onaylamıştır hatta dersane müdürü sözleşme imzalamadığı için öğretmene kurucu tarafından işine son verildiği bilgisi ilgili yöneticimizle paylaşılmıştır.okyanus kolejleri 10 yıldır

sektörde var olan kurumsal bir firmadır,etik değerlere dikkat ederek hizmet sağlamayı amaç edinmiştir.bu amaçla hizmet eden bir kurumun resmi atammasını dahi yapmamış olan bir başka kurumun kurucusunun kişisel hırsına bağlı olarak sözleşme yaptığı bir öğretmeni sözleşmesine son vermeyi okyanus kolejleri kurumsal ilkelerine uygun bulmamıştır.

Okyanus
Kolejleri

Yeryüzünün en kutsal ve en kadim mesleklerinden olan öğretmenlik; gelişimin, kalkınmanın ve yarınlara güvenle yürümenin anahtarıdır. Öğretmenler günü, fedakar öğretmenlerimizin kıymetini bir kez daha düşünüp anlamamızı sağlayan önemli bir gündür.

İnsan yetiştirmenin verdiği mutluluğu mesleklerinin manevi karşılığı olarak değerlendirip görevlerini en güzel şekilde icra eden, kıymetli öğretmenlerimizin sorumluluk duygusu gelişmiş, geçmişini bilerek geleceğe güvenle bakan, iyi ahlaklı, saygılı, araştıran, okuyan, maneviyatı güçlü nesiller yetiştirmesi geleceğe yapılacak en büyük yatırımdır.

BU MESLEĞE KENDİNİ ADAMIŞ
tüm öğretmenlerimizin
Öğretmenler gününü
CANI GÖNÜLDEN KUTLUYORUM

Fikret BAYDARMAN

Öğretmenler gününüz kutlu olsun!..

Unvani olan ERA ile yeni bir dönemi,
Teknik Kolej tanımıyla eğitim sisteminde yepyeni
bir kulvan açan ERA Teknik Koleji,
İlk Öğretmenler Gününü kutlamanın eşsiz
heyecanını yaşıyor...

24 Kasım tüm öğretmenlerimize kutlu olsun...

444 4 385 | www.erateknikkoleji.com

